

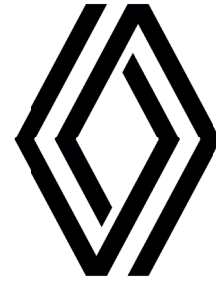
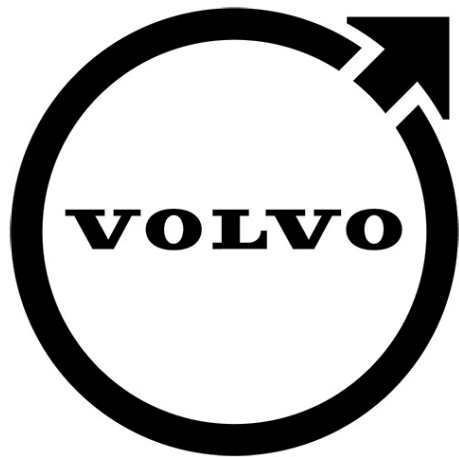
1949

2024

Jubileumgids —

**RENAULT
TRUCKS**

**VOLVO GROUP
TRUCK CENTER
HULST B.V.**

**Volvo Trucks, Renault Trucks en
Renault lichte bedrijfswagens**

PETER VAN DEN KIEBOOM, VOORZITTER MET AMBITIES.

door Eddy van der Hoof

ZIJN WIEG STOND IN BERGEN OP ZOOM, MAAR INMIDDELS IS HIJ AL 30 JAAR AAN TERNEUZENSE BOYS VERBONDEN, EERST ALS JEUGDTRAINER, DAARNA ALS JEUGDVOORZITTER, SUPPORTER EN - SEDERT VIER JAAR - ALS VOORZITTER VAN HET HOOFDBESTUUR.

PETER VAN DEN KIEBOOM (65)
OVER DE CLUB, ZIJN AMBITIES EN ZIJN TOEKOMSTVERWACHTINGEN.

Hij is een geboren Brabander en liet als actief voetballer zijn sporen na bij eerst VVC'68 en daarna Halsteren, totdat een afgescheurde kruisband een eind aan zijn carrière maakte. In 1986 verruilde hij Bergen op Zoom voor Terneuzen, omdat hij hier werk had gevonden, om vervolgens (ergens begin jaren '90) als jeugdtrainer aan de slag te gaan bij het ploegje waarin zijn oudste zoon Edwin uitkwam. Zijn bestuurlijke loopbaan nam een begin in 2000, toen hij als opvolger van Jan van Nierop voorzitter werd van het jeugdbestuur. Precies tien jaar hield hij dat vol. Daarna was hij tien jaar lang alleen supporter, totdat hij in 2020, kort voor het uitbreken van de coronapandemie, de roep om voorzitter te worden niet langer kon weerstaan.

"Ik was er al diverse keren voor gevraagd", antwoordt hij op de vraag wat hem 'bezielde' om die taak op zich te nemen. „Uiteindelijk ben ik overstag gegaan na een gesprek met Peter Engelbrecht, omdat er op dat moment iets moest gebeuren met de club en sowieso iemand het moest doen."

Zijn belangrijkste doelstelling was van meet af aan 'een leuke en gezellige vereniging, waarin iedereen op zijn of haar eigen niveau kan doen wat hij of zij wil doen'. „Als voorzitter ben ik bijvoorbeeld blij dat we een G-team en een damesteam hebben".

De organisatie rond die teams kan nog wel beter ("We zoeken bijvoorbeeld voor komend seizoen nog trainers voor beide teams"), „maar de G's en de dames maken in mijn ogen de vereniging compleet. Ofwel 'inclusief' om dat woord maar eens te gebruiken."

Als hij een soort sterkte-zwakteanalyse van de club maakt, komt Peter tot de conclusie dat er 'beleidsmatig nog veel te doen valt'. „We nemen

Nog veel te doen....

nu nog teveel besluiten op ad hoc-basis. En we missen ook nog teveel menskracht om vooruitgang te boeken."

Hij prijst zich wel gelukkig met het feit dat voor de jeugd afdeling al een beleidsplan is vastgesteld voor de komende jaren. Een algemeen beleidsplan moet naar zijn mening niet al te lang meer op zich laten wachten. Aan de totstandkoming van een vrijwilligersbeleid wordt ook hard gewerkt, omdat "we er alles aan moeten doen om onze vrijwilligers te behouden". „Onze vrijwilligers zijn de motor van de club", realiseert hij zich. „Onderschat het ook niet: de onderhoudsploeg, het kantinepersoneel, de vele trainers en begeleiders, bestuurs- en commissieleden.... Je telt gauw heel wat vrijwilligers. Die maken samen met de spelende leden de vereniging. We hopen met een nieuw beleid in de toekomst ook de ouders van onze spelende leden wat meer te motiveren om zich op wat voor manier ook voor de club in te zetten."

Tot slot de vraag: waar denkt de voorzitter dat de club over 5 tot 10 jaar staat? „Ik denk en verwacht dat we over tien jaar nog steeds een gezonde vereniging zullen zijn met een stabiel ledenbestand. En sportief gezien moet we in Zeeland bij de hoogst spelende verenigingen blijven behoren, zowel wat de jeugd als de senioren betreft."

Wat dat laatste betreft wil hij de focus niet teveel op het eerste leggen. De rest telt tenslotte ook mee. „Het eerste moet minimaal een stabiele tweedeklasser zijn, met af en toe een – zo lang mogelijke uitschieter naar de eerste klasse. Ik beseft maar al te goed dat het niveau van het eerste afhankelijk is van de aanwas uit de jeugd. Daarom is aandacht voor de jeugd ook zo belangrijk."

Uw duurzame installateur

InduCon • 21

Elektra • 21

ProTect • 21

EnduCon • 21

Install • 21

www.21groep.nl

085-888 44 44

Vakmensen voor elke verbouwing, aanbouw dakkapellen of onderhoud!

Timmer Service

Zeeuws-Vlaanderen B.V.

Mr. F.J. Haarmanweg 73
4538 AN Terneuzen
T. 0115 - 729988

www.timmerservice-zvl.nl

Vlaander

GROEP

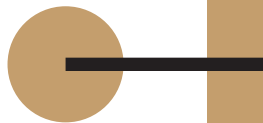
Een complete
aanbouw/gebouw
binnen 1 dag

Vlaander

PREFAB

VV TERNEUZENSE BOYS: 75 JAAR OUD EN NOG SPRINGLEVEND!

Driekwart eeuw van voetbalgeschiedenis is een prachtige mijlpaal voor elke vereniging.

Als wethouder Sport van de gemeente Terneuzen ben ik buitengewoon trots op wat VV Terneuzense Boys heeft bereikt. Van de eerste wedstrijden die in 1949 werden gespeeld op de hobbelige velden op het oude HBS-terrein tot de moderne faciliteiten en uitstekende trainingsmogelijkheden die vandaag de dag in 2024 beschikbaar zijn op het Zuidersportpark. Het nieuwe kunstgrasveld is echt de kers op de taart op jullie mooie complex. Jullie hebben laten zien dat jullie met passie, toewijding en doorzettingsvermogen kunnen groeien en bloeien.

De rol van een voetbalvereniging gaat natuurlijk verder dan het spel op het veld. Het is een plek waar jonge talenten worden ontdekt en gekoesterd, waar vriendschappen voor het leven ontstaan, waar generaties elkaar opvolgen en waar waarden als teamwork, respect en fair play worden geleerd. VV Terneuzense Boys heeft een belangrijke rol gespeeld in het vormen van de jeugd en het bevorderen van positieve waarden in onze samenleving. Dat verdient onze waardering en erkenning.

Ik ben me ervan bewust dat een vereniging niet kan zonder de vele vrijwilligers, trainers, ouders en supporters. Zonder hun inzet en enthousiasme zou VV Terneuzense Boys niet zijn wat het is. Daarom wil ik iedereen die zijn steentje heeft bijgedragen of nog steeds bijdraagt ook in het bijzonder bedanken voor de onvermoeibare inspanningen en toewijding.

Bij een mijlpaal als deze is het belangrijk om ook vooruit te kijken. De komende jaren brengen ongetwijfeld nieuwe uitdagingen met zich mee. Maar ik ben ervan overtuigd dat jullie vereniging met dezelfde passie en vastberadenheid blijft floreren. Als gemeente Terneuzen staan wij klaar om jullie te ondersteunen en te faciliteren, zodat de komende generaties ook kunnen genieten van de mooie tradities en successen die jullie vereniging rijk is.

Tot slot, nogmaals van harte gefeliciteerd met de prachtige mijlpaal van 75 jaar. Jullie bewijzen elk jaar nog springlevend te zijn. Geniet van dit mooie jubileum met het leuke en gevarieerde programma deze week. We kijken terug op driekwart eeuw met prachtige herinneringen en vooruit naar een toekomst vol nieuwe successen.

Laszlo van de Voorde,
wethouder Sport gemeente Terneuzen

Overdag stroom opwekken

thuis
accu

's Avonds stroom gebruiken

Op eigen kracht!

**'s Avonds voetbal kijken op eigen kracht?
Met een thuisaccu van APstorage kan het!**

Als je zonnepanelen hebt dan herken je vast dit:

Je wilt 's avonds of bij slecht weer de auto opladen en de vaatwasser aanzetten. Maar dan krijg je toch de maandafrekening gepresenteerd. Zou het niet mooi zijn als je je eigen, overdag opgewekte energie 's avonds gewoon zelf kon gebruiken?

Het kan!

Met een thuisaccu van APstorage.

Neem contact op met Zonne Paneel Zeeland geniet binnenkort van een gezellige avond met je maten, op eigen kracht.

APstorage

Zonne Paneel Zeeland

0115 -72 88 00

info@zonnepaneelzeeland.nl

zonnepaneelzeeland.nl

Historie

DE GESCHIEDENIS VAN TERNEUZENSE BOYS: IN 75 JAAR VAN 15 NAAR 650 LEDEN

door Eddy van der Hooff

Zaterdagvoetbal bestaat volgens de geschiedschrijvers al ruim een eeuw, maar kwam in Nederland pas na de Tweede Wereldoorlog tot volle wasdom. In Terneuzen was al sinds 1920 een zondagclub actief, maar de wens om ook op zaterdag wedstrijden te kunnen spelen werd pas enkele decennia later groter en groter.

In de gemeente Terneuzen was dat niet anders: we praten over de lente van 1949 als op de christelijke muloschool aan de Grenulaan het initiatief genomen wordt om het schoolelftal om te turnen tot een heuse vereniging. In een van de lokalen van die school vond daar op 1 mei 1949 ook de oprichtingsvergadering van de VV Terneuzense Boys plaats.

Het aantal aanwezigen na een oproep in de Vrije Zeeuw: vijftien! Die waren het er al snel over eens dat de clubkleuren oranje-zwart moesten zijn.

Een eerste vereiste om heuse wedstrijden te kunnen spelen is natuurlijk de beschikbaarheid van een of meer velden. In eerste instantie werd gebruik gemaakt van de velden van de toenmalige HBS, niet veel later van die aan de (inmiddels verdwenen) Molendijk.

In het seizoen 1950-1951 werd voor het eerste deelgenomen aan de zaterdagcompetitie van de KNVB, afdeling Zeeland, met twee elftallen nog wel. Terneuzense Boys 1 kwam uit in de tweede klasse D, Terneuzense Boys 2 in de tweede klasse E. Tegenstanders toen: clubs als Zaamslag, AZVV, De Beren, Driewegen, Hoek, SVD en Spui.

In 1952 mag het eerste kampioenschap gevierd worden als op 3 maart Spui en Zaamslag elkaar op 1-1 houden en door dat resultaat de koploper niet meer kunnen inhalen.

Een seizoen later verhuist de club opnieuw naar een andere locatie, dit keer naar de sportvelden aan het Westelijk Bolwerk (daar waar nu het sluiscomplex ligt). Ook de VV Terneuzen speelt daar op zondagen zijn wedstrijden. Dat is overigens ook maar tijdelijk, want eind jaren '50 (1958 om precies te zijn) wordt het Zuidersportpark in gebruik genomen en vindt de volgende verhuizing plaats. Lange tijd zal het veld aan de Bellamystraat als hoofdveld fungeren.

Het eerste elftal speelt op dat moment in de eerste klasse van de afdeling, met Krabbendijke, Wemeldinge, Rillandia, Hoek, Serooskerke, Spui, Yerseke 3 (!) en VCK als tegenstanders.

De jaren '60

In het seizoen 1960-1961 maakt Terneuzense Boys de stap naar de vierde klasse van het landelijk zaterdagvoetbal, vier jaar later (in 1965) zelfs naar de derde klasse. In die jaren waren het vooral aanvallers als Peter Simons en Daan de Kubber die - met middenvelder Loet van Dixhoorn en doelman Piet Leunis - de aandacht op zich vestigden. Rinus Walraven was een van de eerste trainers van de club. Tevergeefs deed Terneuzense Boys daarna pogingen om de stijgende lijn door te trekken, het aantrekken van gerenommeerde trainers als Jan Franken, Jan Koch, Rini Dey en Guust Voet ten spijt. In 1969 werd het derde klasserschap zelfs pas laat in het seizoen veilig gesteld door een 1-3-zege op AZVV door doelpunten van Peter Simons (2) en Jan Jonkman.

De jaren '90

Onder Maurice de Windt (1991-1992) en Cees Pladdet (1992-december 1993) kwam de klad er opnieuw in en eindigde Terneuzense Boys eerst als 10e en later als 12e, met opnieuw degradatie naar de vierde klasse als gevolg. "De vele blessures hebben ons genekt", keek Cees Pladdet later op het seizoen terug. Drie seizoenen vierde klasse volgden, met twee tiende en één 5e plaats als tegenvallende resultaten. Het vertrek van spelers als Ko Simons, Jack Scheele, Martin van den Bossche en Wim Souren bleek een te grote invloed te hebben gehad. Een periode van wederopbouw brak aan en dat bleek de vereniging uiteindelijk geen windeieren te leggen.

In eerst instantie kwam interim-trainer Joop de Jonge (die Cees Pladdet in de winter van 1993/1994 was opgevolgd) nog in conflict met een aantal jongeren, maar gaandeweg zou toch enige verbetering zichtbaar blijken. Joop de Jonge maakte dat echter niet meer mee. Na de valse start van het seizoen 1994-1995 werd hij in oktober 1994 uit zijn functie ontheven. Wim Pauw nam de honneurs waar en behoevende Terneuzense Boys voor een bescheidende degradatie naar de afdeling door zijn ploeg op de slotdag naar een 1-0-overwinning op Smerdiek (doelpunt Jack Scheele) te leiden.

Uiteindelijk mocht Terneuzense Boys zich in 1996 (kort voor de ingebruikname van de nieuwe accommodatie in het Zuidersportpark) toch weer derde klasser noemen, vooral dankzij de herschikking van de diverse klassen in het zaterdagvoetbal door de KNVB. Jaap Goosen was met ingang van seizoen 1995-1996 als hoofdtrainer binnengehaald en dat bleek een schot in de roos. Jaap gaf het elftal met spelers als Leon Goossen, Ayhan Atmaca, Ralph Zegers, Onno Ribbens en John de Ritter een nieuw, fris gezicht en werkte langzaam maar een nieuwe bloeiperiode toe. Terug in de derde klasse eindigde Terneuzense Boys eerst als tweede, waarna in het seizoen 1997-1998 met de titel voor het eerst in de geschiedenis de tweede klasse werd bereikt.

PZC Sport
Zaterdagclub hunkert na een sterk seizoen naar kampioenschap en promotie
Terneuzense Boys heeft toekomst

... Het is niet de laatste keer dat de club met een succesvolle afsluiting van het seizoen wordt geconfronteerd. De club heeft een sterke toekomst voor zich. De club heeft een sterke toekomst voor zich. De club heeft een sterke toekomst voor zich.

De verantwoordelijkheid van Terneuzense Boys beruht op de club. Voor de club, voor de club, voor de club.

De jaren '00 tot nu

In de seizoenen na het vertrek van Jaap Goosen in 1999 (met een 4e plaats als resultaat) handhaafde de ploeg zich onder de trainers Eddy van der Hoof (1999-2002) en Henk Ottens (2002-2005) zes jaar achtereenvolgend op dat niveau. Danny van de Velde was de eerste trainer die Terneuzense Boys daarna naar de eerste klasse bracht (in 2006). Een jaar later degradeerde de ploeg alweer, zoals dat ook zou gebeuren nadat Leendert Geelhoed (in 2008) en Eddy van der Hoof (in 2012) het voorbeeld van Danny hadden gevolgd. Onder Alexander van Keulen (trainer van 2013 tot 2015) en Diederick Hiensch (van 2015 tot 2018, toen zelfs tot de laatste dag degradatie dreigde) verbleef Terneuzense Boys zes jaar lang in de tweede klasse. Hubert van den Hemel bracht de ploeg in het seizoen 2018-2019 toch weer terug naar de eerste klasse. Daarin komt Terneuzense Boys dit seizoen voor het vijfde achtereenvolgende jaar uit, eerst twee jaar onder Hubert, daarna één seizoen onder Dennis de Nooijer en inmiddels voor het tweede seizoen onder Kevin Hollander. Een prestatie van formaat voor de club die van 15 (in 1949) tot inmiddels (bijna) 650 leden is uitgegroeid.

Bruse Boys maakt koppositie geen moment waar
Terneuzense Boys zegeviert

... Terneuzense Boys heeft een sterke toekomst voor zich. De club heeft een sterke toekomst voor zich. De club heeft een sterke toekomst voor zich.

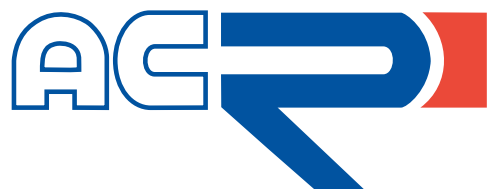
... Terneuzense Boys heeft een sterke toekomst voor zich. De club heeft een sterke toekomst voor zich. De club heeft een sterke toekomst voor zich.

PZC sport
Trainer Cees Pladdet: jonge ploeg moet nog groeien
Terneuzense Boys snel tevreden

... Terneuzense Boys heeft een sterke toekomst voor zich. De club heeft een sterke toekomst voor zich. De club heeft een sterke toekomst voor zich.

... Terneuzense Boys heeft een sterke toekomst voor zich. De club heeft een sterke toekomst voor zich. De club heeft een sterke toekomst voor zich.

A.C. Rijnberg Transportservice B.V.
Terneuzen - Nederland

TRANSPORT
WAREHOUSING
EXPEDITIE

Ambachtsstraat 1 Terneuzen
+31 (0) 115 612 384

www.rijnberg.com

TIM LOUWIESSE, JEUGDVOORZITTER MET AMBITIE!

Tim Louwiesse is een "kind" van de club. Op 5-jarige leeftijd startte hij met voetballen bij v.v. Terneuzense Boys en ging met voetbalpensioen op zijn 35e. 10 jaar speelde hij in het 1e elftal met een aantal mooie hoogtepunten, waaronder 2 kampioenschappen en spelen in de 1e klasse. "De 2e klasse was eigenlijk mijn niveau en ik kwam duidelijk tekort voor de 1e klasse". Daarnaast waren er ook 2 degradaties. Teleurstellingen noemt hij dit niet. Het valt namelijk in het niet bij het tragische overlijden van zijn ploeggenoot Arjen Oostdijk en Jeffrey Donze. "Arjen was mijn ploeggenoot, waar wij enorm veel lol mee hadden. Daarnaast was hij ontzettend talentvol. Met grote regelmaat denk ik terug aan de jaren dat wij met hem samen voetbalden, maar helaas ook aan het ongeval. Het is een wond die nooit zal helen".

In zijn actieve carrière was Tim al jarenlang jeugdtrainer. "Ik merkte al snel dat ik het erg leuk vond om training te geven aan jonge spelers en ze ook daadwerkelijk wat bij te brengen. Op zaterdag kwamen ze dan allemaal naar het 1e kijken. Een hele plezierige wisselwerking. We mogen momenteel ook trots zijn dat echte Boys jongens momenteel actief zijn als jeugdtrainer. Thiemo Moes, Bart Gort en Leander Duerink zijn momenteel trainer van de hoogste jeugdelftallen. Enthousiaste jongens, met hart voor onze club".

Januari 2023 startte Tim als jeugdvoorzitter nadat hij weer een periode van 7 jaar jeugdtrainer was geweest. "Ik ben mij er bewust van dat ik een klager was, vond dat veel zaken anders konden en kunnen en ik vond dat ik geen NEE kon verkopen toen Peter van de Kieboom mij vroeg voor deze functie. Het eerste half jaar heb ik gependeed aan het herzien van het jeugdbeleidsplan. Veel leden van de club hebben hier invloed op gehad. Er lag eigenlijk een visie van Adrie de Putter die ik integraal heb opgenomen in het beleidsplan." Tim is ambitieus en steekt dit ook niet onder stoelen of banken. "Plezier in het spel, ontwikkeling van een kind en zorgen dat er een veilige omgeving is om te sporten zijn de uitgangspunten van het beleidsplan. Daarnaast zijn er duidelijke prestatieve doelen gesteld. Binnen 5 jaar wil ik dat alle prestatieve teams minimaal in de hoofdklasse spelen. Jaarlijks willen wij als eindproduct van onze jeugdafdeling ervoor zorgen dat 2 a 3 spelers doorschuiven naar de 1e selectie."

In het eerste jaar zijn al mooie resultaten geboekt. Keeperstraining is door toedoen van Denny Snel systematisch opgezet, veel trainers hebben de juniorenopleiding van de KNVB gedaan en we proberen uniformiteit te creëren binnen de hele club. "V.v. Terneuzense Boys moet altijd herkenbaar zijn binnen de regio. Wij hopen dan ook dat spelers uit de regio op termijn er zelf voor kiezen om bij ons te komen voetballen, omdat onze jeugdopleiding positief bekend staat. Het oranje-zwart moet als een magneet gaan werken in de regio. Doelen voor volgend jaar zijn het invoeren van een speler volgsysteem voor alle trainers en het verzorgen van extra trainingen in de jongste jeugd door Jong United. Daarnaast zal er weer een opleiding volgen voor trainers. Als laatste waar Tim mee wilt uitblinken is gedrag. "Elke speler, trainer, ouder moet zich er bewust van zijn dat wij zullen worden gekopieerd door onze jeugd. Respect voor scheidsrechters en tegenstander moet er altijd zijn als je een oranje-zwart shirt aan trekt. Op veel plekken hoor ik veelal jonge jeugd schelden met het woord kanker. Ik ben er allergisch voor en wil dat het verbannen wordt van de sportvelden.

Met veel respect kijk ik naar het initiatief van Angelo Boonman, ex-lid v.v. Terneuzense Boys, en zijn zoon en zij zijn van harte welkom om hun verhaal te komen vertellen op de club. Wat mij betreft periodiek. Iedereen wordt inmiddels geconfronteerd met deze verschrikkelijke ziekte en er is een zero tolerance beleid binnen onze club wanneer een speler van ons dit als scheldwoord wil gebruiken."

De komende jaren zal Tim deze functie blijven doen. Hij heeft zich geconformeerd aan het beleidsplan wat voor 5 jaar geschreven is. Een vaststaand document is dit overigens niet, want elk jaar zal dit worden geëvalueerd en waar nodig worden aangepast. "Met een mooie groep coördinatoren en bestuursleden zijn wij enthousiast eraan begonnen. We gaan de goede kant op, maar zijn er zeker nog niet!"

FYSIOFIT BACK IN BALANCE

**feliciteert V.V. Terneuzense Boys
met het 75-jarig jubileum!**

Fysiofit Back in Balance

Van Kinsbergenlaan 2a | 4535 BJ Terneuzen

0115 - 620530 | info@fysiofitterneuzen.nl | www.fysiofitterneuzen.nl

GEFELICITEERD

MET JULLIE 75-JARIG JUBILEUM

VLISSINGEN, GOES,

NU OOK TERNEUZEN!

handelspoort 2 | vandenbergschadeherstel.nl

Vermeersch Sport

Wij feliciteren
VV Terneuzense Boys
met het 75-jarige jubileum

TEGEN INLEVERING VAN DEZE BON KRIJGT U

Op een aankoop van € 25,00 • m.u.v. afgeprijsde artikelen • Geldig tot 30-7-2024

Noordstraat 33 • T 0115-696800 • terneuzen@vermeerschsport.nl

SPONSORCOMMISSIE

WIJ STELLEN ONS GRAAG AAN U VOOR:

Voorzitter
Peter Engelbrecht

Lid
Bram Rijnberg

Penningmeester
Ronald Vaal

Lid
Frank Verhelst

Sinds de jaren tachtig heeft v.v. Terneuzense Boys een zeer actieve sponsorstichting. Al die jaren tot heden aan toe zijn vele sponsors aan de club verbonden. Wij zijn blij en trots dat de sponsorgroep zeer stabiel genoemd kan worden. We hebben recent moeilijkere jaren beleefd mede als gevolg van COVID-19 maar ook tijdens die periode is de stabiele basis gebleven.

Sponsoring is voor bedrijven en organisaties een bijzonder sympathiek instrument om marketing- en communicatiestrategieën te ondersteunen. Het stelt u in staat om uw bedrijfsnaam, dienst of product op een dynamische manier aan een groot publiek te presenteren. U bent een belangrijke speler als supporter van uw club of team.

Bij voetbalvereniging v.v. Terneuzense Boys beseffen wij dat gezamenlijk belang maar al te goed. Wij hebben u nodig om ons sportief te kunnen blijven ontwikkelen. Om voor jeugd en senioren, man of vrouw, de club te zijn waar zij zich prettig voelen. En dat in een sociale, betrokken omgeving waar ieder zijn sportieve ambities waar kan maken. Deze jubileumgids geeft een mooi beeld van hoe de club er voor staat in het 75 jarig bestaan. Samen met ruim 130 sponsors zijn wij ervan overtuigd dat onze vereniging bij uitstek geschikt is ook voor uw

doelstellingen. De voetbalsport in het algemeen – en voetbalvereniging Terneuzense Boys in het bijzonder - mag zich verheugen in een nog steeds groeiende populariteit en toenemend aantal leden en bezoekers en heeft een prominente plaats in de top van het Zeeuwse voetbal met behoud van onze kernwaarden.

Wij denken graag met u mee in deze wereld waarin communicatie, netwerken en 'het presenteren' steeds belangrijker wordt.

Uiteraard helpen wij u bij het verbinden met onze leden, onze zakelijke relaties/sponsors, maar ook met iedereen die onze vereniging volgt en een warm hart toedraagt.

Sponsor worden bij v.v. Terneuzense Boys is voor iedereen weggelegd. Geen beurs is te klein en geen gesteld doel te hoog. Of het nu hoofdsponsor of evenementensponsor is, iedereen kan zijn of haar bedrijf of organisatie op een passende manier bij een groot publiek onder de aandacht brengen en tevens de club steunen in al haar activiteiten.

Wij werken met de volgende pakketten.

Mocht u verder informatie wensen neem dan zeker contact met de sponsorcommissie via: sponsor@vverterneuzenseboys.nl

Hoofd
sponsor

Partner
sponsor

Club
sponsor

Team
sponsor

Evenement
sponsor

ARIE DEKKER

BOEGBEELD UIT DE JAREN TACHTIG

door Eddy van der Hooft

HIJ WAS TRAINER BIJ -ONDER MEER- HANSWEERTSE BOYS, WEMELDINGE, TERNEUZEN, DE TWEDE SELECTIE VAN HOEK EN DE JEUGD VAN SLUISKIL, MAAR DE OUDEREN ONDER ONS VEREENZELVIGEN HEM ALTIJD MET TERNEUZENSE BOYS. ARIE DEKKER (77) WAS VERANTWOORDELIJK VOOR DE EERSTE SELECTIE VAN 1982 TOT 1987 EN WORDT SINDSDIEN MAAR AL TE VAAK IN ÉÉN ADEM MET DE CLUB GENOEMD. HOE DAT KOMT? OOK VOOR HEM IS DAT DE VRAAG.

We spreken Arie op een druilerige maandagmorgen in de kantine. Om ons heen zijn de vrijwilligers driftig aan het werk. De kantine krijgt een beurt, de kleedkamers worden gereinigd en ook buiten liggen er diverse karweitjes te wachten. Arie kijkt er met genoegen naar. „Ik voel me hier thuis”, zegt hij. „De sfeer en de mentaliteit van de vereniging spreken me aan. Ik word hier altijd goed ontvangen en ben de club altijd blijven volgen. Wat was er aan de hand, wat gebeurt er...? Dat wil ik nog altijd weten.”

Op de vraag om voor de jubileumgids eens in het verleden te duiken, gaat hij gretig in. „Ik ben mijn trainerscarrière begonnen bij Hansweertse Boys, maar was na twee jaar het reizen wel beu. Steeds met de boot mee... Maar toen kwam Wemeldinge op mijn weg. Wilfried Bogaert was al rond met de club, maar zei op het laatste moment af. Arie Dekker is vrij, zei hij toen. Misschien heeft die wel belangstelling. Dat had ik toen inderdaad. Ik was het reizen beu, maar ben vijf jaar bij Wemeldinge gebleven. Zo raar loopt het soms.”

Na die vijf jaar brak zijn periode bij Terneuzense Boys aan. Het waren de toenmalige voorzitter Okke van de Maas en penningmeester Rinus de Jonge die hem warm maakten voor de club. Als opvolger van Guust Voet. Hij kijkt nu nog met weemoed terug. „Ik

zag pas nog een foto op Facebook langs komen van veertig jaar terug. Met Bram Stoffels als elftalleider. Dat deed me toch wel wat.”

Het was de tijd, waarin het volgens Arie ‚iedereen het naar de zin had, maar presteren, ho maar...’. De derde klasse was voor de Boys het maximale, met hangen en wurgen ook nog eens. Wat Arie toen deed, was vrij revolutionair voor die jaren. „Ik heb iedereen bij de club die een beetje kon voetballen, uitgenodigd voor een bijeenkomst in de kantine. Zo’n veertig man heb ik toen verteld wat mijn ideeën waren en wat je naar mijn mening moest doen om op het veld tot prestaties te komen. Terneuzense Boys hield toen het midden tussen een kaartclub en een voetbalvereniging en dat wilde ik veranderen.”

Hij weet nog: er werd toen behoorlijk om gelachen en de kans dat hij na enkele weken van de veertig nog tien man zou overhouden was levensgroot. „We zijn de voorbereiding toen begonnen in de Braakman en met bosjes vielen ze af. Mijn grootste zorg; houd ik er nog 11 over? Dat lukte, want de Boys was toen al een grote vereniging en vanuit de jeugd werd ook bijgesprongen. Ik kreeg toen bijvoorbeeld Kees Verplanke er bij, een talent dat ik een jaar later weer kwijt raakte omdat hij in Twente ging studeren.”

Niet vooruit te branden

De basis was toen best wel goed, met spelers als Jack Dingenouts, Bert en Rolf Wilting, Ko Simons, Herman Theunissen, Jan Cornelissen en de nog jonge Jack Scheele, maar de prestaties lieten veel te wensen over. „In november stonden we nog laatste, omdat ik alleen maar conditioneel bezig was. Ik trainde ze als het ware kapot. Doordeweeks hadden de spelers het zo zwaar dat ze 's zaterdags niet vooruit te branden waren.” Er gingen toen ook al verhalen rond, in de trant van: Arie Dekker zou wel eens op korte termijn zijn biezen kunnen pakken. In de PZC van 7 september 1982 verzuchtte Jack Dingenouts ook: „Ik voetbal nu tien jaar in het eerste, maar ben nog nooit zo dikwijls in de Braakman geweest en heb nog nooit zóveel kilometers moeten lopen.”

Nog voor de winterstop kwam echter de ommekeer. „We hebben dat seizoen niet meer verloren”, weet Arie nog. „In de rust wisten wij vaak al: deze wedstrijd gaan we weer winnen. We speelden elke tegenstander conditioneel overhoop.” Uiteindelijk werd de ploeg derde, zoals dat ook de jaren daarna het geval was. „In mijn tweede jaar werd Hoek kampioen, daarna Kloetinge”, herinnert Arie zich nog. „In die tijd waren er ook nog geen periodetitels te winnen. Je werd òf kampioen òf je degradeerde. Meer smaken waren er niet.”

Arie Dekker veranderde meer dan alleen de mentaliteit. Ook het groepsgevoel moest geboetseerd worden. Hij voerde in de aanloop naar de competitie trainingskampen op de Brunssumse heide in en regelde ook tussentijds weekendjes-weg. In zijn tweede jaar kreeg hij bovendien de beschikking over twee goede keepers (Bart Edwards van Muijen en Willy Kaijser) en braken jongelingen als Martin van den Bossche, Marc de Kunder en Roy Scheele door. Door de sterke concurrentie kwam de selectie echter 'elk jaar net tekort voor promotie'.

Na vijf jaar bleek de koek ver op. De spelersgroep sprak tijdens een bijeenkomst in het Vijverhof zijn voorkeur voor een nieuw gezicht voor de groep uit en -dus- kwam er een eind aan het huwelijk tussen Terneuzense Boys en Arie Dekker. Hij vertrok -zonder scrupules- naar de tweede selectie van Hoek. En waarom ook niet? „Ik heb het met de spelersgroep naar mijn zin gehad en heb me bij de club altijd op mijn plaats gevoeld.”

Hersteltrainer

Helemaal uit beeld is Arie nadien ook niet verdwenen. Hij heeft zich ook op andere terreinen verdienstelijk voor de club gemaakt. Was hij geen hersteltrainer (zoals ook dit jaar weer), dan was hij wel lid van de technische commissie of interim-trainer, zoals in het seizoen 2010-2011, na het ontslag van Karl

Vergouwen. Als zijn andere activiteiten op zaterdagen geen tijd vragen, is hij ook bij thuiswedstrijden van het eerste nog regelmatig langs het veld te vinden. Een tijdje heeft hij ook jeugd getraind.

„Ik trainde dan om 17:00 uur, regelde dat de spelers daarna een hapje konden eten en stuurde hen daarna naar huis zodat ze hun huiswerk konden maken.“ Als geen ander heeft Arie ook gemerkt dat het trainerschap in de loop der jaren veranderd is. Arie was een man van de discipline en de conditie. „Ik zou nu niet meer kunnen trainen, zoals ik dat vroeger deed”, weet hij. „Ik ging altijd volle bak. Van periodisering bijvoorbeeld was in mijn tijd geen sprake. Het belangrijkste in mijn tijd was dat je koppeltjes had. Je had al heel wat gewonnen als je sterker en conditioneel verder was dan je tegenstander. Nu wordt daar heel anders tegen aangekeken.”

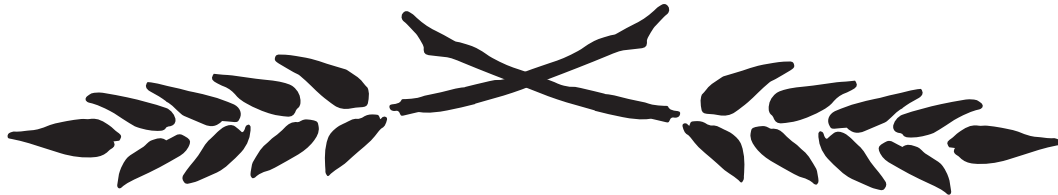
Braakman

Arie was ook een groot fan de bossen in de Braakman, vaak verafschuwde door de spelers. „Ik begon altijd zes weken voor de competitie met conditie-trainingen in de bossen van de Braakman. Daar had je de ruimte, kon niemand afsteken en zat er genoeg zuurstof in de lucht. Philippine, IJzendijke en andere verengingen, soms uit België, trinden daar ook omdat je in de zomermaanden altijd met de sluiting van de velden te maken had.” Het trapveldje daar was ook ideaal om ook nog iets met een bal te doen. Op de vraag aan welke spelers hij het eerst denkt als hij teruggaat in de tijd, antwoordt hij: „Aan Marc de Kunder en Jack Scheele.” Marc was in zijn jonge jaren de vaste rechtsback van de A-junioren, totdat Arie de tip kreeg 'Zet Marc maar eens in de spits'. Arie deed dat, deels noodgedwongen door het vertrek van Kees Verplanke. En niet zonder succes: „Marc scoorde in zijn eerste negen wedstrijden niet één keer, maar ging daarna als een raket. Ik heb hem ook helemaal gek gemaakt. Marc werkte bij mij, toen ik in dienst was van Gouda's Glorie en met opzet liet ik hem toen rondjes lopen met dozen boter. Daar heeft hij veel plezier van gehad.”

Jack Scheele was ook jong toen hij onder de vleugels van Arie kwam. „Ik zag in Jack al vroeg een heel goede voetballer. Jack had in het begin alleen de ambitie niet om hogerop te gaan. Hij speelde graag samen met Jan Cornelissen en vond het verder wel best. Hij werkte toen nog in een bakkerij, moest altijd vroeg in de veren en was 's avonds vaak doodmoe. Later is hij gelukkig nog naar Hoek gegaan en heeft hij het daar goed gedaan.”

BAKKERIJ

van
de **Velde**

Zuidlandstraat 24
0115-612456

Alvarezlaan 2
Winkelcentrum
Zuidpolder
0115-630350

Ma: gesloten
Di: 06.00-13.00
Wo: 06.00-13.00
Do: 06.00-13.00
Vr: 06.00-17.00
Za: 02.00-17.00
Zo: gesloten

Ma: geslōten
Di: 08.00-17.00
Wo: 08.00-17.00
Do: 08.00-17.00
Vr: 08.00-17.00
Za: 08.00-17.00
Zo: gesloten

info@bakkerijvandevelde.nl
www.bakkerijvandevelde.nl

JAAP HAMELINK: EEN ÉCHT CLUBMENS

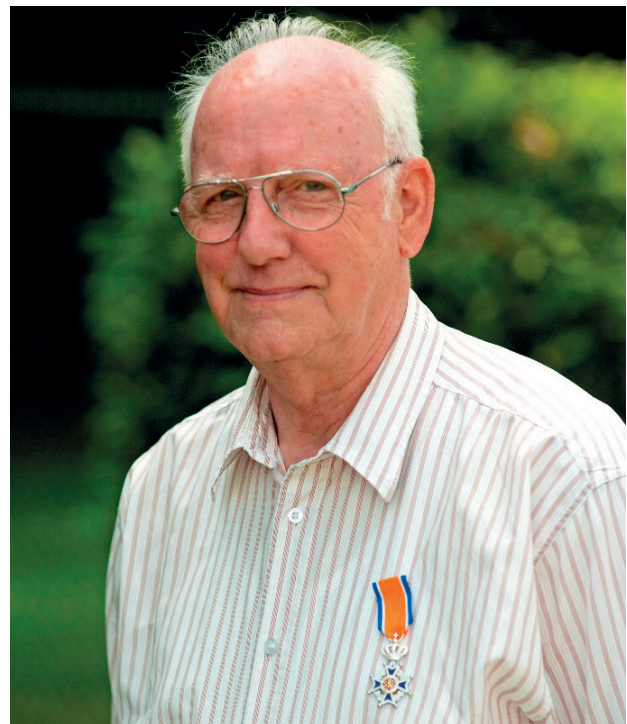
door Eddy van der Hoof

“Jaap houdt toch nog een beetje toezicht op ons”

Je hebt clubmensen en clubmensen. Ook bij Terneuzense Boys. De hele echte gaan in een oranje-zwarte pyjama naar bed, voelen zich de koning te rijk als het goed gaat, maar lijden ook zichtbaar in mindere tijden. Jaap Hamelink was een écht clubmens en misschien nog wel meer dan dat. In de 75-jarige geschiedenis van de club heeft Jaap zich zo verdienstelijk gemaakt dat hij in deze jubileumuitgave niet onvermeld mag blijven. Een eerbetoon aan een man die een denkbeeldig standbeeld verdient.

Bij de ouderen zingt zijn naam, ook zes jaar na zijn overlijden, nog regelmatig rond. Bij (oud-) bestuursleden, kantine medewerkers, de onderhoudsploeg: de kans dat Jaap nog ter sprake komt is groot. Niet vreemd ook, omdat het leven van Jaap (die altijd vrijgezel is gebleven) volledig in dienst van Terneuzense Boys heeft gestaan. Jaap was als timmerman niet alleen een vakman (kijk zomaar eens naar de bar in de kantine en realiseer dan hoe fraai die er uitziet), maar heeft ook zijn sporen verdiend als lid van het hoofdbestuur, wedstrijdsecretaris, kantine- en accommodatiebeheerder en lid van de onderhoudsploeg. Als er duizendpoten zouden bestaan, was Jaap er een van.

Jaap ging er ook lange tijd prat op dat hij het enige lid was dat nog betrokken was bij de oprichting van de club in 1949. Als elfjarige jongeling werd hij dat jaar lid, om vijf jaar later in het eerste elftal te debuteren. Als actief speler maakte hij het kampioenschap van 1954 en de latere promoties naar de vierde en derde klasse (in 1962 en 1966) van nabij mee. Zijn loopbaan in het eerste eindigde in 1968, toen een achillespeesblessure teveel ongemak bezorgde. Verloren voor de club ging Jaap echter niet. Samen met zijn broers Ko en Adrie nam hij vanaf dat jaar het schoonmaken van de kleedkamers en het kalken van de lijnen voor zijn rekening. Op het complex van de club op het Zuidersportpark (met het hoofdveld aan de Bellamystraat) verscheen niet lang na de ingebruikname ook een kantine. Vanzelfsprekend: de kozijnen en de bar waren ook toen al van de hand van Jaap.

Toetreding tot bestuur

In 1985 trad Jaap voor het eerst toe tot het bestuur. Op verzoek van voorzitter Okke van der Maas werd hij wedstrijdsecretaris, een functie die hij vol energie vervulde. In combinatie met zijn overige werkzaamheden schatte Jaap toen al eens in dat ‘ik wel 25 uur per week voor de club in de weer ben’. Dat vond hij geen bezwaar omdat - zo zei hij eens - ‘ik graag bezig ben, ik een uitlaatklep heb en Terneuzense Boys mijn hobby is geworden’. Zijn hoogtepunt als wedstrijdsecretaris was de wedstrijd in het kader van de viering van het 40-jarig bestaan van de club tegen Feyenoord op 18 juli 1989.

Voor zijn vele verdiensten voor de club werd hij, hoe kan het anders, ook een aantal keren gehuldigd. Zo werd hij bij de viering van het 50-jarig bestaan op 1 mei 1999 (in de huidige kantine, een jaar eerder in gebruik genomen) niet alleen tot erelid benoemd, maar kreeg hij door districtsbestuurder Johan van Espen ook de zilveren KNVB-speld opgespeld.

Tien jaar later (bij de viering van het zestigjarig bestaan) werd hij zelfs Koninklijk onderscheiden en werd hij op 23 mei 2009 benoemd in de Orde van Oranje Nassau. De bijbehorende versierselen droeg hij daarna bij officiële gelegenheden maar al te graag.

Na zijn pensionering was Jaap zowat dagelijks, zeg maar: dagelijks, te vinden op de accommodatie van de club. Combineerde hij zijn functie als kantinebeheerder aanvankelijk nog met die van accommodatiebeheerder, later was hij alleen accommodatiebeheerder. Na een lang ziekbed overleed Jaap op 28 juli 2018 op 80-jarige leeftijd. In het bijzijn van tal van Boys-leden werd hij 1 augustus 2018 begraven op de Zuiderbegraafplaats, dicht bij de plaats die hem zo lief was.

“Jaap houdt toch nog een beetje toezicht op ons”, valt nog regelmatig te beluisteren.

MARCO FAASSEN: NET EVEN IETS ANDERS DAN ANDEREN

door Eddy van der Hoof

Wie een duik neemt in de 75-jarige geschiedenis van Terneuzense Boys, komt tal van namen tegen van spelers met een opvallende scoringsdrift. Neem alleen maar Peter Simons, Daan de Kubber, Jack Dingenouts, Leon Goossen, Jack Scheele, Martin van den Bossche, Marc de Kunder, Ruud Hoogesteger, Arjen Oostdijk en - het meest recent - Miroslav Peric, aanvallers die het allemaal verdiend zouden hebben in het zonnetje te worden gezet. Voor deze jubileumuitgave zochten wij echter de 44-jarige Marco Faassen op, betrokken bij vier kampioenschappen in een tijdbestek van 14 jaar en Zeeuws topscorer in het seizoen 2011-2012 met 27 treffers. Een aanvaller, net even iets anders dan zijn voorgangers en opvolgers.

Hoeveel hij in zijn periode bij de eerste selectie (van 1998 tot 2014) gescoord heeft, weet hij niet precies. Het typeert hem. Zo zei hij nog na het winnen van de Zeeuwse topscorerstitel in 2012 dat hij anders dan andere spitsen is, omdat hij 'liever kampioen met het team wordt dan topscorer'. Volgens de site VoetbalNederland.nl zou Marco 96 doelpunten voor Terneuzense Boys hebben gescoord, RudeStats houdt het op 112. Dat doet hij zelf gemakshalve dus ook maar.

De aanloop naar het eerste elftal is ook een bijzonder verhaal. Marco was 9 jaar oud toen hij zich -halverwege het seizoen- bij de E-junioren meldde. Amper twee jaar later koos hij echter voor de zwemsport en ging hij waterpoloën bij De Schelde. Dat deed hij vier jaar lang, tot het voetbalvirus hem

weer in de greep kreeg en hij -opnieuw in de loop van het seizoen- aansloot bij de B-junioren. „Ik voetbalde toen veel op de handbalvelden in Oude Vaart”, herinnert hij zich. „Met JG, Wim van Beijsterveld en Mark de Pooter. Van het een kwam toen vanzelf het ander weer.”

Wat hem bij terugkeer opviel: hij miste toen veel 'basisvaardigheden'. „Wat je normaal gesproken bij de D-tjes en de C's leert, was ik misgelopen.” Omdat B1 een niveautje te hoog bleek ('vergeet ook niet dat de Boys toen goede lichten had'), was B2 lange tijd zijn uitvalbasis. Grote stappen maakte hij toen wel, weet hij nog, maar pas bij de A-junioren kwam hij (als tweedejaars B) in het standaardteam terecht. Toen ook kwam zijn carrière als spits op gang, omdat hij tot dan vooral op het middenveld werd ingezet.

Debuut

Vervolgens zette hij vanuit de A-junioren de stap naar het 2e. We schijven dan het seizoen 1997-1998, het seizoen waarin het eerste naar de tweede klasse promoveerde. Het seizoen ook waarin hij onder Jaap Goossen op het hoogste niveau mocht debuteren. In welke wedstrijd dat was? Marco weet ook dat (niet-verrassend) niet. Wat hij wel weet is dat hij in de kampioenswedstrijd tegen Nieuwland-uit als invaller in het veld kwam en een bijdrage aan de 1-4-uitzege leverde door het derde doelpunt voor zijn rekening te nemen. Het jaar daarop had hij in de tweede klasse veelal een basisplaats, in een voorhoede met Leon Goossen en Marc de Kunder. Sportief gezien werd het toen andermaal een succesvol seizoen, met een periodetitel als tastbaar resultaat. Wat Marco destijds echter niet vermoedde was

dat hij al enige tijd de ziekte van Pfeiffer had, als gevolg waarvan hij vaak voortijdig gewisseld moest worden en ook een aantal wedstrijden verstek moest laten gaan.

Onomstreden als basisspeler was hij daarna niet altijd. In het seizoen 1999-2000 bijvoorbeeld had hij af te rekenen met de concurrentie van Leon Goossen, Peter Hamelink en Tim Louwiesse, maar boven drijven kwam hij altijd wel. „Toch”, zegt hij, „valt het totaal aantal wedstrijden in het eerste over zestien jaar wel wat tegen.” Oorzaak: een chronische liesblessure die hem alles bijeen ruim vier jaar heeft gekost. „Ik heb er drie keer één jaar uitgeleggen en één keer anderhalf jaar, alleen maar door die lies want voor de rest was ik nooit geblesseerd.”

Na de laatste keer kreeg hij stabiliteitsoefeningen voorgeschreven die hij tot op de dag van vandaag nog doet. „Ik had me een hoop blessureleed kunnen besparen als ik daar eerder mee begonnen was.”

Overschrijving

Niet zijn hele carrière kwam Marco voor Terneuzense Boys uit. In 2004 koos hij tot verrassing van velen, kort voor het einde van de overschrijvingsperiode, voor een overgang naar Terneuzen. „Op zich was dat wel verklaarbaar”, zegt hij. „Ik speelde dat seizoen vaak in het tweede en Terneuzen, dat destijds in de eerste klasse uitkwam, was ook nog eens een stap vooruit. Bovendien wilde ik na al die jaren wel eens wat anders.” Spijt heeft hij achteraf ook nooit gehad. „Ik ben er voetballend in dat ene jaar ook op vooruitgegaan”, beweert hij. „Bij Terneuzense Boys trainde ik vaak maar één keer in de week, maar bij Terneuzen twee, soms drie keer. Daar heb ik echt sprongen vooruit gemaakt.”

Toch besloot hij na één seizoen terug te keren bij zijn oude liefde. „Ik ben vooral teruggekomen vanwege de sfeer. Ik kende bij de Boys iedereen en hier speelden mijn vrienden, JG, Tim Louwiesse, Robert Rijnberg, Sjoerd Rijnhout.... Dat ene jaar bij Terneuzen waren de zaterdagavonden ook vaak een probleem.”

Toen hij in de eerste selectie terugkeerde profiteerde hij ook van de lessen die hij bij Terneuzen had geleerd. „Ik was ineens veel minder omstreden dan de jaren ervoor. Bovendien was Terneuzense Boys er qua spelersgroep ook op vooruitgegaan, in die zin dat alles minder vrijblijvend was. Er waren jongens bijgekomen die ook een kampioenschap wilden meemaken.”

Drie titels

Marco speelde daarna ook een prominente rol in de drie titels die Terneuzense Boys in de periode van 2006 tot 2012 behaalde. Het eerste kampioenschap na zijn terugkeer mocht in 2006 gevierd worden, toen Danny van de Velde trainer was. Uit tegen Tholense Boys werd het door een eigen doelpunt 0-1. „We plukten er dat seizoen de vruchten van dat we niet meer zo lief voor elkaar waren als daarvoor het geval was. Ali Eryürük en mijn broer Tim hielden de boel toen wel scherp. Voor de Boys was dat nieuw. Halverwege dat seizoen sprak niemand nog over de titel, maar dat veranderde in de

winterstop. Toen hebben we ook tegen elkaar gezegd: als we nu niet voor het kampioenschap gaan, kunnen we beter stoppen.”

Het was overigens ook een seizoen met een zwarte rand, omdat dat jaar Arjen Oostdijk bij een tragisch ongeval om het leven kwam. „Die gebeurtenis heeft er behoorlijk ingehakt”, weet Marco nog. „Maar gelukkig hadden we een hecht team en bleven we elkaar steunen. We zijn er toen met z'n allen voor gegaan om het seizoen goed af te sluiten.”

Een jaar later bleek de eerste klasse echter nog te hooggegrepen en volgde degradatie, zoals dat later nog twee keer zou gebeuren. Het seizoen 2007-2008 mocht onder Leendert Geelhoed de kampioensvlag opnieuw gehesen worden. De kroon op het werk werd gezet in de uitwedstrijd tegen Zwaluwe (1-4, met het derde doelpunt opnieuw van Marco).

Zeeuws topscorer

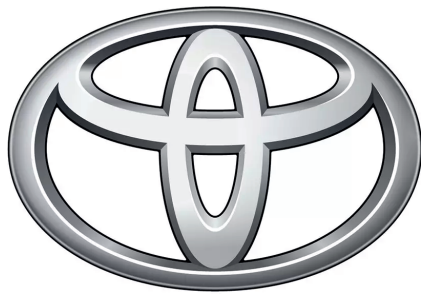
Drie seizoenen hield Terneuzense Boys het daarna uit in de eerste klasse. Toen volgde opnieuw degradatie. Andermaal sloeg de ploeg vliegensvlug hard terug, met als resultaat dat in het seizoen 2011-2012 de derde titel in een tijdsbestek van zes jaar een feit werd. Thuis tegen DFS werd het op 29 maart 2012 7-0, met twee doelpunten van Marco, die dat seizoen Zeeuws topscorer werd met een totaal van 27 treffers. „Ik heb nooit gedacht dat dat nog eens zou gebeuren”, zegt Marco terugkijkend. „Ik was er altijd op uit veel de bal te hebben, maar later heb ik er bewust voor gekozen om meer een aanspeelpunt in dienst van de ploeg te zijn. Dat jaar heb ik ook veel geprofiteerd van Johnny de Jager die telkens de achterlijn opzocht.” Uit handen van oud-PSV'er Willy van de Kuijlen mocht Marco dat jaar de topscorerstrofee tijdens het Zeeuwse Voetbalgala in ontvangst nemen. „Een hoogtepunt”, noemt hij dat nu nog.

Hoe hij zijn doelpunten maakte, is vaak voer voor een glimlach geweest. Uitschuifbare benen had hij, werd vaak gezegd, maar daarmee wordt hem onrecht aangedaan. Marco was niet alleen ook kopsterk maar technisch ook meer dan redelijk onderlegd. „Ik was misschien geen superspits, maar alle onderdelen van het spits-zijn beheerste ik wel. Een strafschoep bijvoorbeeld heb ik nooit gemist.”

Twee jaar na het behalen van de topscorerstitel zou Marco een punt achter zijn carrière in het eerste zetten, toen hij 34 en drie kinderen rijker was. Hij is nog altijd op de velden van Terneuzense Boys te bewonderen. Is het niet als actief speler in het 5e, dan wel als trainer van de jeugd. De reden laat zich niet moeilijk raden: „Terneuzense Boys altijd is altijd mijn club gebleven. “

VRAAG NU EEN
GRATIS DPO
TANKPAS AAN!

TOYOTA

CAPPENDIJK AUTO'S

TERNEUZEN

FAMILIE WILTING

De familie Wilting was rijk vertegenwoordigd.

Je hebt de families Buijze, De Jonge, Pijpelink, Remijnsen, Rijnberg, Scheele... families die bepalend zijn geweest voor de geschiedenis van Terneuzense Boys. Of nog altijd wel een functie vervullen. Maar geen enkele familie leverde in een tijdbestek van nog geen 10 jaar zoveel spelers af aan het eerste als de Wiltings. We duiken even in de PZC van 3 september 1983, waarin ze allemaal aan bod kwamen. Een citaat:

“Hij is de zesde Wilting die het eerste van Terneuzense Boys heeft gehaald en voorlopig ook de laatste. De 21-jarige Arjen kwam vorig jaar in de spits, waar hij af en toe met Eric-Jan speelde. Maar de Wiltings hebben in Terneuzen al een al een veel langere staat van dienst. Het begon vele jaren terug al met Bert, die talentvol was en ook nu nog regelmatig meedoet. Toen kwamen Peter en Rolf en vervolgens Paul, want elke Wilting had kwaliteit genoeg om het niveau van de derde klasse aan te kunnen. Van die zes spelen er nu nog vier in Terneuzen en was Arjen dus de laatste aanwist.

Het is nog maar de vraag hoe lang Arjen nog tot de vaste keus zal behoren. Zoals bijna al zijn broers gaat ook hij buiten de provincie studeren en waarschijnlijk zal dat ten koste gaan van de prestaties. “Ik ga binnenkort naar Leiden”, vertelt hij. “Het is wel de bedoeling dat ik elke week naar huis kom en in Leiden een club zoek om te trainen”.

De kans is niet gering dat Arie Dekker ook deze jongste Wilting vrij vlug kwijt zal raken. De spitspeler van Terneuzense Boys heeft zich daar ook al min of meer bij neergelegd. “Het zal wel moeilijk te combineren zijn met die studie”, vertelt hij.

Vooralsnog zal Arie Dekker de blonde aanvaller echter niet kunnen missen. Terneuzense Boys zag namelijk ook Kees Verplanke (studie) al vertrekken en volgens de trainer is Herman Theunissen gestopt.

Sterkste elf

Voor het eerst heeft Terneuzense Boys in de derde klas weer eens een redelijk jaar achter de rug. „De tweede helft ging het ineens goed draaien”, vertelt Arjen Wilting. „We hebben toen bijna niet meer verloren”.

Maar Terneuzense Boys had toen al een vrij zwakke start achter de rug. Arie Dekker had erg veel spelers nodig om eindelijk zijn sterkste elf te vinden en ongetwijfeld heeft dat ook punten gekost. „De basis is dit jaar heel erg smal”, vertelt Dekker zelf. “Dat komt door het stoppen van Herman Theunissen en het vertrek van Kees Verplanke. “Sinds vorig jaar is bovendien technicus Jan Cornelisse, de middenvelder met de gave linker, een elftal lager gaan spelen. “

DIELEMAN TEGELTECHNIEK

www.dielemantegeltechniek.nl | info@dielemantegeltechniek.nl | +31 6 22 52 04 95

MENNOVG.

PROJECT > ORGANIZE > RENOVATE

MENNOVG.

PROJECT > ORGANIZE > RENOVATE

www.mennovg.nu info@mennovg.nu

G voetbal

HET G VOETBAL IS AL 25 JAAR LANG NIET WEG TE DENKEN UIT DE VERENIGING. EEN VAN DE DRAGENDE KRACHTEN ACHTER HET G-VOETBAL IS VAN MEET AF AAN FONS AGTERHUIS GEWEEST.

'In 1999 werd het G-voetbal bij de VV Terneuzense Boys opgericht. Dit was iets heel nieuws en niemand had hier ervaring mee. Daarom werd Sport Zeeland er bij gehaald. Via Patrick Vader, manager bij SportZeeland kregen we Elia ter Witscha toegewezen om ons te helpen.

Na vele vergaderingen en zoeken naar vrijwilligers werd het dan toch een feit. G- Voetbal bij de Boys was geboren. Met vrijwilligers Addy van Zadelhof en Floris de Jonge werd er verder gebrainstormd hoe we aan spelende leden konden komen. Besloten werd dan ook om op 1 juni 1999 een voetbaldag te houden met een training die voor iedereen toegankelijk was. 26 deelnemers hadden we die dag. En iedereen was reuze enthousiast, na de openbare training werd er een voetbalwedstrijd gespeeld tussen AZVV en VV Walcheren. Uiteindelijk bleven er iets van 13 spelers en speelsters over.

Niet lang daarna werden we ingedeeld in de competitie. De spelvreugde spatte er vanaf en zelfs het toenmalige bestuur werd enthousiast. Eerst werd gedacht dat dit een dure tak van sport was, maar dit werd geen bewaarheid. Vele sponsors hebben het team op weg geholpen. Ook diverse trainers

passeerden de revue. Meest bekende waren Rini Deij en de gebroeders de Kunder. De eerste trainer was Floris de Jonge. Van de club konden we altijd met een busje naar de uitwedstrijden. Chauffeurs toendertijd waren Joop Vink en Lodewijk de Rijk. Tot op heden wordt er nog steeds G-voetbal gespeeld bij de VV Terneuzense Boys. Coach heden ten dage is Marco Potvliet. Bijzonderheden die er uit springen waren toch wel de toernooien die georganiseerd werden door de coaches betaald voetbal in Barendrecht. Elk team kreeg een coach die trainer was bij een Eredivisie club.

Ook het 4 tegen 4 toernooi bij NAC werd een terugkerend feit. Hier waren de NAC spelers coach van een team. De finale werd altijd gefloten door de trainer van NAC. Tot 2 x toe werden we eindoverwinnaar en de eerste prijs was een bezoek aan een van thuiswedstrijden met het gehele team.

Dit was in vogelvucht het begin van het G-voetbal van de Terneuzense Boys. Ik ben blij dat ik hier deel van mocht uitmaken. Na 9 intensieve jaren was ik toch even toe aan iets anders. Maar ik kijk er met gepaste trots op terug, en zal het G voetbal bij Terneuzense Boys altijd een warm hart toe blijven dragen.

Vrijwilligers

DE ONDERHOUDSPLOEG KAN NIET GEMIST WORDEN

door Eddy van der Hooff

Vrijwilligers: wat doet een vereniging zonder? Zonder mensen die zich uit vrije wil inzetten voor een club valt het bestaansrecht weg. Zij moeten gekoesterd worden, omdat zij de belangrijkste schakels zijn in de ketting die alles op rolletjes doet lopen. Terneuzense Boys telt er heel wat: van bestuurs- en commissieleden, trainers en begeleiders tot kantinepersoneel en onderhoudskrachten. Iedereen draagt zijn steentje bij. Voor deze jubileumuitgave gingen wij eens buurten bij de onderhoudsploeg, zeg maar zo'n beetje de 'senioren' van de club.

We schrijven een koude maandagmorgen eind maart. Het heeft 's nachts nog wat gevroren en het zonnetje breekt maar moeizaam door. Rond half negen stappen wij de kantine binnen, een half uur nadat de eerste leden van de onderhoudsploeg zich gemeld hebben. Onze ogen zoeken Rudy Nagtegaal, de duizendpoot die zijn hele ziel en zaligheid in de onderhoudsploeg legt, maar deze morgen -helaas- niet aanwezig is omdat hij enkele weken in Gambia verblijft.

Het blijkt aanpoten voor degenen die er wél zijn, want twee dagen eerder vond een drukbezochte bingo plaats. Willy Nieuwelink poetst de vloer en Hans Stoffijn en Ronny Agterhuis nemen de tafels en stoelen onder handen. „Het was een bende”, zeggen ze, maar ook 'een succes'. Om hen niet in de weg te lopen zoeken we met Albert Augustinus (65) het wedstrijdsecretariaat op om eerst een beeld te krijgen van de samenstelling van de groep en de aard van de werkzaamheden. „Maandag is de drukste dag”, vertelt Albert, „Dan zijn we ook altijd met 12 tot 14 man omdat er dan heel wat werk ligt te wachten: de kantine, de kleedkamers, het wassen van de shirtjes en broekjes, het maaien van het hoofdveld.... Om 08:00 uur beginnen we, rond half 10 drinken we koffie en rond 11:00, 11:30 uur zijn we klaar. Iedereen heeft zo zijn eigen taak. De een is vaak wat eerder klaar dan de ander, maar dat deert niet.”

Op woensdagen en vrijdag komt de onderhoudsploeg ook in actie, maar vaak in een wat kleinere samenstelling, omdat die dagen alleen de kleedkamers schoongemaakt moeten worden en afval rond het trainingsveld opgeruimd moet worden. „Maar dan zijn we altijd nog met een man of 6,7.”, zegt Albert, die op woensdagen ook nog eens de velden 2 en 3 kalkt. De lijnen van het hoofdveld behoren tot de taak van Willy Nieuwelink, die vrijdags achter de kalkwagen loopt.

Homogeen

De onderhoudsploeg is vrij homogeen. Een aantal jaren terug vielen er wat oudgedienden weg, maar hun plaatsen werd vrij snel ingenomen door anderen. Kees Maas (82) en Peter Simons (80) zijn de oudste leden, Ronny Agterhuis sinds kort het nieuwste lid. Van hiërarchie is geen sprake, hoewel Bram Rijnberg de ploeg al ruim twintig jaar min of meer aanstuurt. Willy Nieuwelink, met een knipoog: „We luisteren wel naar Bram, maar volgen hem niet altijd op...”

De meesten doen hun werk uit pure clubliefde, anderen komen af op het sociale gebeuren. Albert: „Ik ben 12 jaar lang verzorger geweest. Toen ik vervroegd met pensioen ging kreeg ik tijd over en wilde ik bezig zijn. Eén en één was twee.”

Bovendien was en is het gezellig. Als we koffie drinken bijvoorbeeld vertelt Kees soms hele verhalen. Kees weet na al die jaren ook alles van het complex, omdat hij ieder hoekje en gaatje kent.”

We verplaatsen ons vervolgens weer naar de kantine, waar Willy, Ronny en Hans nog steeds in de weer zijn. Albert: „Het is niet zo dat iedereen vastzit aan zijn taak. Als er iemand eens niet kan vanwege privéverplichtingen of iets dergelijks, springt een ander bij. Dat geldt voor werkzaamheden binnenshuis maar bijvoorbeeld ook voor het kalken. Het werk komt daardoor nooit in de knel.”

Hans vertelt dan dat hij na het poetswerk het hoofdveld gaat maaien en verticuteren. „Als het tenminste droog blijft...” Het onkruid in de goot rond het kunstgrasveld heeft hij pas nog weggehaald en vorige week heeft hij nog een aantal nieuwe reclameborden opgehangen. „Om de 14 dagen vegen we ook de bestrating rond de velden schoon.”

Overuren

Vanuit de kantine verhuizen we naar de wasruimte achter het wedstrijdsecretariaat, waar Harry Brouns net een wasdroger leeghaalt.

De twee wasmachines en -drogers maken 's zaterdags en 's maandags overuren. De club groeit nog steeds en omdat er meer elftallen komen moet er ook meer gewassen worden. „Het wassen doen we met z'n tweeën”, laat Harry weten. „Of eigenlijk met zijn drieën. Gerard (Verschierre) begint daar 's zaterdags al mee, Alex (Ramont) en ik maken het 's maandags af.” Om het vouwen en opruimen van de kledij te vergemakkelijken en de rug te sparen is de tafel in het secretariaat op blokken gezet. Na het vouwen wordt alles keurig opgebogen in tassen en de rekken in de wasruimte.

Op weg naar de kleedkamers komen we in de gang even later Peter Simons tegen, all-time topscorer van de Boys met 250 tot 300 doelpunten in een periode van 14 jaar. „Precies weet ik het niet.” Hij bedient de stofzuiger en kan het niet nalaten om te zeggen: „Als ze thuis me nou bezig zouden zien...” Omdat het 75-jarig jubileum aanstaande is, praten we ook nog even door over zijn actieve carrière bij de club. Peter speelde van zijn 21e tot zijn 36e in het eerste en was nadien nog tot zijn 61e actief in een lager elftal. Na zijn pensionering sloot hij aan bij de onderhoudsploeg. Je zou zeggen: een écht clubmens.

Adrie de Putter maakt op dat moment de toiletten schoon. De veronderselling dat het in de toiletten na het weekeinde altijd een smerige boel is, bestrijdt Adrie. „Valt wel mee hoor. Er gaan daar

altijd de wildste verhalen over, maar die kan ik tegenspreken. “ Adrie heeft ook als speler, scheidsrechter en voorzitter zijn verdiensten voor de club gehad, maar beperkt zich nu tot zijn werkzaamheden voor de onderhoudsploeg. „Drie jaar geleden heb ik dit werk overgenomen van Kees den Engelsman. Daarvoor zat ik in de wasploeg.”

Smerig

In de kleedkamers zijn drie man aan de slag: Fons Agterhuis, Alex Ramont en Willy Kaijser. „Soms zijn de kleedkamers ongelooflijk smerig”, steekt Fons van wal. „Zeker als het geregend heeft.

De slik zit soms tot aan het plafond. Ik vraag me geregeld af hoe ze dat voor elkaar krijgen en zou willen dat de leiders en trainers daar eens wat meer op zouden letten.” Fons was lange tijd de enige die zich om de kleedkamers bekommerde, maar heeft tot zijn genoegen ondersteuning van Alex en Willy gekregen. Alex staat een eindje verderop met een mistroostig gezicht de situatie in kleedkamer 4 te aanschouwen. „Dit is toch te triestig voor woorden”, zegt hij. “Kijk eens naar de muren en het plafond. Overall slik en modder.” Hij bezigt zowat dezelfde woorden als Fons: “Waarom doen ze dit? Ik train zelf een jeugd ploegje, maar zorg er wel voor dat de kleedkamers na afloop opgeruimd worden”. We lopen daarna naar kleedkamer 7 (de kleedkamer van het eerste). Ook daar zit de slik tot aan het plafond. Alex: „Het meeste krijg je er wel af met een bezem, maar niet alles. Dan moet je er als het ware met de hogedruk op. Als ze nou eens bij elk elftal twee spelers aanwijzen die na afloop van de wedstrijden en trainingen de kleedkamers moeten aanvegen, zou dat ons al heel wat werk schelen...”

Terug naar de kantine dan maar, omdat het bijna koffietijd is. Daar lopen we ook Kees Maas (Keesje voor intimi) tegen het lijf. Kees (“Je hebt zeker over me heen gekeken?”) is buiten bezig geweest en is nu met Ronny in de weer om stickers van de tafels te verwijderen. Die zijn er tijdens de bingo opgeplakt en laten niet zomaar los. De geur van stickerverwijderaar dringt tot ieders neusporiën door. Intussen vertelt Kees dat hij al 22 jaar gepensioneerd is en ruim 30 jaar deel uitmaakt van de onderhoudsploeg. Kees heeft geen bijzondere taak maar doet alle voorkomende karweitjes. „Hij is ook onze adviseur”, voegt Willy Nieuwe-link daar nog aan toe. Tijd voor koffie dan en een beschouwing van het weekend. Over het eerste en de degradatiedreiging gaat het nauwelijks, wèl over Matthieu van der Poel en het Nederlands elftal. “ „ Ik vond Simons tegenvallen”, zegt Harry Brouns. “Welke Simons?”, reageert Peter Simons prompt. Hilariteit alom. Aan de sfeer binnen de onderhoudsploeg hoeft niemand te twijfelen.

DRANKENSUPER
— **KOLIJN** —

STAALBOUW

■ **KLOOSTERZANDE** ■

Terneuzense Boys

DE VERBINDENDE FACTOR IN ZEEUWS-VLAANDEREN.

Het voetbal in Zeeuws-Vlaanderen staat de laatste jaren onder druk, met name als we spreken over de kwaliteit. Niets of niemand verwijtbaar overigens, we leven al jaren in een gebied, onderhevig aan krimp. Daarbij zijn er weinig mogelijkheden in Zeeland voor wat betreft studiekeuze waardoor jongeren massaal wegtrekken uit Zeeuws-Vlaanderen, om zich te stationeren in een van de vele studentensteden die ons land rijk is.

Samenwerken is het sleutelwoord, als je als vereniging toch nog enige ambitie hebt. Wat een goede zaak is, is hoe er in de loop der jaren een verandering is gekomen binnen Terneuzense Boys, over hoe er tegen een opleidingsinstituut als JVOZ wordt gekeken. Uiteraard kun je vraagtekens zetten bij het feit dat je beste spelers uit je eigen jeugdafdeling weggelokt worden naar Vlissingen, maar dat is meteen de achilleshiel van de verenigingen. JVOZ is een opleiding, terwijl de meeste clubs, vaak noodgedwongen, spreken van een afdeling.

Bij Terneuzense Boys zijn we inmiddels zover, dat we trots zijn dat spelers vanuit onze club een dergelijk stap kunnen maken. We wensen de spelers alle succes toe, en geven ze mee dat ze altijd welkom blijven bij Terneuzense Boys.

En hoe mooi is het dat een speler als Max Du Puy, speler bij Terneuzense Boys vanaf de mini's en de laatste seizoenen JVOZ, komend seizoen voor de jeugdopleiding van NAC Breda mag uitkomen.

Ook tegen HSV Hoek werd altijd met argusogen aangekeken vanuit Zeeuws-Vlaanderen, Terneuzense Boys vormde hierin geen uitzondering. Echter, ook hierin zijn we gelukkig gaan omdenken. Spelers in Zeeuws-Vlaanderen met ambitie, waarbij de stap naar HSV Hoek nog te groot is, of het nu een zogenaamde uitstromer bij JVOZ is, of een ambitieuze middenvelder van vv Schoondijke, ze zijn bij onze vereniging welkom om zich op een goed niveau door te ontwikkelen. We zetten ons in voor een ontwikkelingsplan waarbij in overleg met HSV Hoek bijvoorbeeld, meegetraind kan worden met een derde Divisionist. We zijn bij Terneuzense Boys nog altijd trots dat de betere spelers als Jack Scheele, Ronald Gort en Jeroen van den Broeke, een dergelijke stap hebben kunnen maken vanuit onze vereniging, en ook weer terugkeren na een aantal succesvolle seizoenen op een hoger niveau. En kijk nu eens naar Miroslav Peric en Rick Gort, de twee meest recente voorbeelden van wat samenwerking doet. Laat het een opmaat zijn naar meer verbinden met elkaar, werken aan een gezamenlijk succes. Dat is de toekomst!

VOETBALVERENIGING

HSV
HOEK

TUIN MACHINES | & KO

Verkoop | Verhuur | Reparatie

Makkelijk scoren?
Haal nu bij ons uw tuinmachine!

Wij hebben alles van grasmaaier tot heggenschaar en van kettingzaag tot bosmaaier

www.tuinmachines-ko.nl info@tuinmachines-ko.nl

Alles voor de professionele vak schilder

sikkenszuidwest.com

sikkens CENTER

Zuidwest

Sikkens Center Terneuzen

Mr. F.J. Haarmanweg 30

4538 AR Terneuzen

Tel. 0115 694 144

terneuzen@sikkenszuidwest.com

PORREIJ

CONTAINERSERVICE

Pierssenspolderstraat 117
 4541 GL Sluiskil

Tel. (+31) 115 47 18 46

GSM (+31) 6 53261950

E-mail info@porreij.nl

www.porreij.com

Husqvarna

TORO

Rovem Terneuzen BV

Nijverheidsstraat 12, Terneuzen • Neringweg 9, Oostburg
T. 0115 612 012 • info@rovem.com • www.rovem.com

Bucky's

CATERING

- ANNO 1996 -

Passie met smaak!

Diners • Buffetten • Hapjes • Barbecue • All-in
Catering • Seizoen • Piaggio • Verhuur

Polenweg 6, 4538 AP Terneuzen

0115 61 06 36

www.buckyscatering.nl

buckys@buckyscatering.nl

PIBLW

REÏNTEGRATIE

EN INBURGERING

UW REGIONALE PARTNER IN RE-INTEGRATIE EN TAALESSEN

WWW.PIBLW.NL

KIEBOOM MANAGEMENT SERVICES

boidin

assurantiën
&
hypotheeken

'Trotse shirtsponsor van VV Terneuzense boys'

verzekeringen • hypotheeken • toekomstvoorziening • uitvaart • zorg

EEN LEVEN LANG BIJ TERNEUZENSE BOYS

door Eddy van der Hooff

VOETBALLERS DIE HET GROOTSTE GEDEELTE VAN HUN LEVEN BIJ TERNEUZENSE BOYS SPELEN, DE CLUB ALTIJD TROUW ZIJN GEBLEVEN:

DE LIJST IS TE LANG OM HIER TE VERMELDEN. MAAR LOOP OP EEN WILLEKEURIGE TRAININGS- OF WEDSTRIJDDAG DE KANTINE MAAR BINNEN EN JE PIKT ER ZO EEN AANTAL UIT. WIJ LIEPEN BIJ HET 6E LEO ZEGERS, PETER JANSEN EN AD RINKHOUD TEGEN HET LIJF.

Ad Rinkhoud

Ons eerste doelwit is Ad Rinkhoud. 58 jaar oud en al lid sedert 1973. „Ik was acht jaar en ben begonnen bij de E-tjes. Eerder kon dat destijds nog niet”, weet hij nog. „De E-tjes speelden toen nog op een groot veld. Wim de Regt en Ab Wieland waren de trainers.” Dat aan zijn geheugen nog niets mankeert blijkt ook wel uit het feit dat hij zich nog moeiteloos de eerste tegenstander kan herinneren. „Philippine was dat. We wonnen met 16-0 en werden dat jaar ook kampioen. In Zaamslag...”

Een maand of wat geleden zag hij nog een foto van het kampioensduel, met onder meer Jaap Romeijnsen, Marc de Kunder, Jaap Buijze en Arjan Visser. Na de E-tjes kwam hij uit in D1, C1, B1 en A1, altijd in het standaardteam. „Ik heb in de loop der tijd zoveel trainers gehad: Rein Wieland, Henk de Bruijne, Bert Cambeen, Henk Maas, Joop de Jonge, teveel om op te noemen eigenlijk.”

Hij maakte zijn debuut in de hoofdmacht in zijn tweede jaar in de A-junioren, samen met Marc de Kunder en Jaap Romeijnsen. „Het seizoen daarop werden we met z'n drieën definitief naar de eerste selectie overgeheveld.” Zijn medespelers toen onder meer: Ko Simons, Jack Scheele, Bert en Rolf Wilting en Jack Dingenouts. „Onder Arie Dekker, Jan Dooms en Maurice de Windt was ik meestal 12e, 13e man. Ik

heb nooit een vaste plaats kunnen afdwingen, maar zweefde altijd om de selectie heen. Op een gegeven moment heb ik er daarom voor gekozen om in het 2e uit te komen.” Dat heeft naar zijn zeggen 'jaren geduurd'. „We speelden toen in een mooie competitie met onder meer Groote Lindt 2, Kozakken Boys 2 en Almkerk 2. Arnhemuiden 2 en soms AZVV 2 waren voor ons de derby's.”

Op latere leeftijd volgende het 3e, 4e, 5e en 6e. „Aan stoppen heb ik nog nooit echt gedacht.

Ik voetbal nog, omdat ik het nog altijd leuk vind en nooit zware blessures heb gehad. Het 6e is ook een hecht ploegje.”

Een belangrijke voorwaarde, zo realiseert hij zich, is wel 'dat je gezond moet blijven'. „Ik heb de laatste tijd wat lopen klooiën met mijn bloed- en suikervwaarden, maar dat is gelukkig onder controle. Ik teken maar elk jaar voor één seizoen bij, dat is wel zo veilig.” Overwogen om bij een andere vereniging wel een vaste plaats in het eerste te veroveren, heeft hij nooit. „In de A's ben ik wel eens benaderd, maar ik heb voor het voetballen nooit alles opzij gezet en willen zetten. Het plezier heeft bij mij altijd vooropgestaan.”

AUTOMORET

heeft alles

Alles voor uw auto vindt u bij Auto Moret. Al 50 jaar een begrip, officieel dealer van Mitsubishi en Suzuki en garage voor alle merken als Carprof-vestiging. Plus Moret Select Occasions, autohuur én leasing. Kom langs en ervaar ons oog voor u als klant, oog voor kwaliteit en oog voor emotie.

**DAGELIJKS
NIEUW AANBOD EN
ALTIJD DE HOOGSTE
INRUILPRIJS!**

Auto Moret

Vlissingen
Terneuzen

Mercuriusweg 29
Handelspoort 6

Tel. (0118) 41 90 51
Tel. (0115) 64 90 00

[automoret.nl](https://www.automoret.nl)

Leo Zegers

Nummer twee die wij aanspreken is Leo Zegers. 59 jaar is hij inmiddels en naar eigen zeggen al een halve eeuw spelend lid. Negen was hij toen hij zich bij de D-tjes aansloot, omdat lagere categorieën er toen nog niet waren. Daarna volgden jaren in C2, B2 en A2. Niet zonder trots vertelt hij ook een aantal keren met A1 meegespeeld te hebben, met teamgenoten als Akke Ganpat en Han Louwiesse.

Vanuit de junioren stroomde hij vervolgens door naar het 3e en 2e, teams waarin hij 'lang gespeeld heeft'. „Onder Maurice de Windt haalde ik zelfs nog het 1e, maar na het vertrek van Maurice, twee jaar later, en de komst van Joop de Jonge kwam ik weer voornamelijk voor het 2e uit.” Hij herinnert zich nog dat Bert Wilting en Henk Sutterland die jaren zijn trainer waren en dat hij ook nog met Adrie de Putter heeft samengespeeld. Uiteindelijk moest hij in de loop der jaren steeds een stapje terugdoen. Onvermijdelijk. Het 2e werd het 3, het 3e het 4e enzovoorts. Tot de laatste jaren het 6e. „Ik heb alle elftallen gehad”, zegt hij lachend. Vijf seizoenen maakt hij nu deel uit van de selectie voor het 6e, maar aan stoppen denkt hij nog niet. „Zo lang het gaat, gaat het”, is zijn simpele redenering. Zijn voornaamste drijfveren: de gezelligheid, de ambiance en de derde helft. „Het 6e is dit jaar een mix van jong en oud. De jongste is 24 (Jens Cerpentier), de oudste 63 of 64 (Hans Stoffijn). Dat maakt het leuk.”

Hij heeft nog altijd een hekel aan verliezen, maar staat bij nederlagen niet al te lang stil. Het meeste plezier haalt hij uit overwinningen op jongere teams. „Die denken altijd: die oudjes zullen we wel aankunnen, maar vaak valt dat vies tegen”. Alle jaren bij de Boys hebben Leo een oranje-zwart hart gegeven.

Peter Jansen

De derde die wij tegenkomen is Peter Jansen. Peter is inmiddels 64 jaar, nog actief in het 6e en al '53 of 54 jaar lid'. Ergens in 1970 of 1971 meldde hij zich, samen met Gert Maas, aan. „De eerste twee jaren heb ik in D2 gespeeld”, weet hij nog. „Daarna in alle standaardelftallen, van C1 tot A1.”

Vanuit de A-junioren kwam hij in het 3e en 2e. „Ik was voor het eerste jammer genoeg iets te traag. Ik heb wel met de eerste selectie meegetraind en heb wel eens ingevallen, maar een vaste plaats heb ik nooit kunnen veroveren.”

Hij zegt niet zonder trots 'heel lang aanvoerder en één seizoen nog speler-trainer-leider van het 3e te zijn geweest'. „Een aantal keren heb ik ook een kampioenschap mogen meemaken: met B1, A1 en twee of drie keer met het 3e.”

Hij is nooit gestopt geweest als actief speler. Na zijn 35e kwam hij automatisch in het 4e, 5e en 6e terecht. „Ik heb altijd met dezelfde jongens gespeeld. Dat geef je zomaar niet op.”. Hoe lang hij nog door wil gaan,

Een obligatie kopen voor het kunstgras? Natuurlijk, Fluiten als er scheidsrechters nodig zijn? Uiteraard. „En in de zomer maak ik me verdienstelijk met snoeien en schilderwerkzaamheden. “

weet hij niet. Dat is ook afhankelijk van de aard van de (achillespees-)blessure die hem momenteel aan de kant houdt. „Voetballen in het 6e blijft leuk”, zegt hij. „Wij hebben al jaren een hechte groep, die vaak ook bij elkaar komt als er niet gevoetbald moet worden. Wij vinden allemaal de 3e helft ook heel belangrijk.” Naast zijn rol al speler heeft Peter in de loop der jaren nog tal van vrijwilligersfuncties vervuld. Hij was leider, redacteur van het clubblad, lid van de onderhoudsploeg („s zomers help ik altijd met snoeien en schilderen”) en werd daarvoor tijdens de viering van het 50-jarig bestaan tot lid van verdienste benoemd. Uit handen van de Belgische oud-doelman Jean-Marie Pfaff kreeg hij bij die gelegenheid de bijbehorende versierselen opgespeld. Momenteel is hij ook iedere zaterdag in het wedstrijdsecretariaat te vinden. Een leven zonder de Boys kan hij zich ook niet voorstellen. „Terneuzense Boys is een vriendenvereniging, om het zo maar te zeggen. Een warm bad. Ik zal hier nooit weggaan.”

Sjaak Moens

verhuur

De Feijter
het-boertje.nl

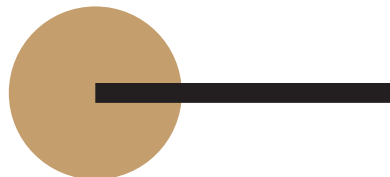
Het adres voor al uw verse

- aardappelen
- fruit
- salades en gesneden groenten
- groenten
- biologische producten
- Turkse, Surinaamse en Indonesische specialiteiten

DUURZAAMHEID

DENNIS HAMELINK

Terneuzense Boys wil voorop lopen als het gaat om een leefbare wereld.

Je zou kunnen zeggen: bij Terneuzense Boys wordt alleen over de voetbalsport gesproken. Niets is echter minder waar.

Duurzaamheid bijvoorbeeld is ook een onderwerp dat de laatste jaren binnen de vereniging bijzondere aandacht heeft gekregen. Vijftig jaar geleden werd hier nog niet of nauwelijks over gesproken, maar uiteindelijk hebben wij ons niet doof kunnen houden voor de toenemende geluiden in de maatschappij over een groenere wereld.

Eigenlijk zijn we al in 2015 gestart met de eerste activiteiten op het gebied van duurzaamheid. Te beginnen met onze TL-verlichting, die dringend aan vervanging toe was. Daar kwam bij dat vaak vergeten werd de lichten in de kleedlokalen uit te doen. Met behulp van een sponsor kon tegen een gereduceerde prijs de TL-verlichting in de kleedlokalen, het wedstrijdsecretariaat en het ballenhok vervangen worden door LED-verlichting.

We hebben daar gelijk bewegingsmelders bij geïnstalleerd. Hiermee hebben we behoorlijk wat minder elektra verbruikt.

Door 'de groene club' werden we verder op weg geholpen met duurzaamheid. Zij deden in 2019 een energiescan bij onze club. Quick wins, zoals lekstroom, uitschakelen van onnodige verlichting en koel/vrieskasten die veel stroom gebruiken op momenten dat het niet nodig is, konden we direct toepassen. Aan de hand van de energiescan hebben we toen besloten om zonnepanelen aan te schaffen. In 2020 zijn 100 zonnepanelen op het dak van de kleedlokalen en de kantine gelegd. Inmiddels hebben we al veel energie kunnen terugleveren.

Tegelijkertijd hebben we op ons trainingsveld energiezuinige LED-verlichting in de lichtmasten aangebracht. Deze gebruiken aanzienlijk veel minder stroom dan conventionele veldverlichting. Daarnaast hebben we thermomatrassen in ons cv-hok aangebracht. Deze thermomatrassen zorgen ervoor dat er zo min mogelijk warmteverlies optreedt.

Met grote aandacht volgen we de ontwikkelingen rondom het opslaan van energie middels een batterij. De kosten hiervan zijn momenteel nog erg hoog en zo'n batterij neemt nog behoorlijk veel plek in beslag. Als onze financiën het toelaten willen we ook de veldverlichting rondom het kunstgrasveld vervangen door LED-verlichting. Dit zorgt tevens voor een grotere lichtopbrengst. De verlichting rond het hoofdveld is daarna aan de beurt.

Ook zijn we benieuwd wat een robotmaaier in de toekomst kan toevoegen aan onze vereniging qua duurzaamheid.

Het zal duidelijk zijn: ook Terneuzense Boys wil voorop lopen als het gaat om een leefbare wereld.

HQ DOW
Terneuzen

A.C. Rijnberg Transportservice
Terneuzen

Ørsted
Vlissingen

Moeder & Kind Centrum ADRZ
Goes

Vlaeynatie
Westdorpe

Partners for the future

Vakmanschap in de bouw sinds 1934

Cordeel Nederland engineer, ontwikkelt en realiseert civiele, logistieke, industriële en utiliteitsgebouwen vanuit haar vestigingen in Zwijndrecht, Vlissingen, Terneuzen en Neer.

www.cordeel.nl | 078 - 6255100 | info.nl@cordeel.eu

ZOMERTRUCK • DE KETCHUP SESSIES • ZOMERTRUCK • DE KETCHUP SESSIES

TOMATENKETCHUP • 100% SMAAK • TOMATENSMAAK • 100% SMAAK • TOMATENRELLISH

TOMATENKETCHUP • 100% SMAAK • TOMATENSMAAK • 100% SMAAK • TOMATENRELLISH

WWW.DEKETCHUPFABRIEK.NL

Kwaliteit voor ieder kind!

www.kinderopvangzvz.nl

SUPPORTERSVERENIGING

THERESE DE BRUYCKERE

THERESE DE BRUYCKERE IS AL HEEL LANG NIET ALLEEN EEN BEKEND GEZICHT, MAAR OOK ZEKER EEN BEKENDE STEM BINNEN TERNEUZENSE BOYS. VOOR DEZE JUBILEUMGIDS GING DE REDACTIE OP BEZOEK BIJ DE VOETBALMOEDER, BARVROUW, DRIJVENDE KRACHT IN DE FRITUUR, DE VOICE OVER BIJ VERSCHILLENDE ACTIVITEITEN, KORTOM, EEN DUIZENDPOOT VAN HET BESTE SOORT.

Hoe ben je bij Terneuzense Boys verzeild geraakt?

Mijn oudste zoon, Wouter Faasse, wilde graag voetballen. Tegen het einde van het seizoen waren er toernooien bij Terneuzense Boys, en via Addie van Zadelhof, destijds hoofd van de barcommissie, ben ik toen benaderd of ik wilde helpen. En zo ben ik van lief en lee verder in het verenigingsleven beland.

Je bent inmiddels vooral bekend als een van de vaste waarden binnen de supportersvereniging, wat is er zo belangrijk en vooral ook leuk aan een supportersvereniging.?

Terneuzense Boys staat vooral bekend als een familiere vereniging, en ik vind dat wij daar een groot aandeel in hebben. Als je bijvoorbeeld kijkt naar de bingo die we enkele weken geleden hebben georganiseerd. We hadden ruim 150 deelnemers, variërend van de jongste leden, tot ouders, vriendjes, opa's en oma's, dat is echt de kracht van Terneuzense Boys. Ook hebben we in het verleden wel eens een Ladies Night georganiseerd. De moeders van, spelersvrouwen, de dames die voetballen, ook voor hen willen we er zijn natuurlijk.

Wij laten zien door het organiseren van verschillende activiteiten, voor alle doelgroepen binnen Terneuzense Boys, dat we er niet zijn voor bijvoorbeeld alleen het 1e eftar. En de ouders van de jongere leden zich ook thuisvoelen binnen de club, zullen ze ook eenvoudiger aan de club te binden zijn, en worden we niet gezien als een veredelde opvang.

De supportersvereniging leeft als nooit tevoren?

Ja, absoluut. Er is wel eens een periode geweest dat ik als bestuur nog maar alleen over was, samen met Frits van Zadelhof. Wat ik zelf persoonlijk wel leuk vind, is dat er naast mij nog wat meer dames inmiddels betrokken zijn in het 'bestuur' (Wendy, Saskia, Meike red.). Het bestuur is helemaal niet zo groot, maar wat prettig werkt, is dat we per activiteit kunnen beslissen wie zich voor die specifieke activiteit in zal zetten. Iedereen heeft tegenwoordig een druk leven met allerlei andere zaken, en deze manier werkt voor een ieder dus minder tijdrovend. Wat overigens niet wil zeggen dat we niet openstaan voor helpende handen en suggesties voor leuke, nieuwe activiteiten!

ZEEUWSE VERWARMINGS UNIE B.V.

Comfort, vanzelfsprekend

Terneuzen - Goes - Zelzate

www.zvu.nl

de DAMES

ALS JE HET OVER EEN DUIZENDPOOT HEBT BINNEN TERNEUZENSE BOYS, MAG DE NAAM VAN WIM PAUW DAAR ZEKER NIET IN ONTBREKEN. WE GINGEN MET HEM TERUG IN DE TIJD, OVER HET DAMESVOETBAL BINNEN TERNEUZENSE BOYS.

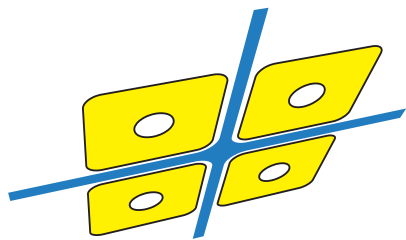
Wim Pauw

Wanneer is het damesvoetbal bij Terneuzense Boys ontstaan?

In 1984 wilden enkele vrouwen/ meisjes wel beginnen met een Dameselftal op recreatief niveau. Ella Scheele, Jolanda Sijtsma, Jacqueline de Kunder e.a. zochten een trainer voor hun team. Ko Pijpelink werd bereid gevonden om deze meiden te trainen. Het was een gezellige boel en er kwamen nog een paar dames bij, zodat ze met een team in de laagste klasse v.h. damesvoetbal in Zeeland konden starten. In het eerste jaar veel nederlagen, maar toch steeds meer positieve geluiden. Ook de jaren erna, was de sfeer goed en ook Robert Matthijs en Henk Sutterland gingen assisteren bij de trainingen. Het leek allemaal voorspoedig te gaan, toen ik op een avond gebeld werd door Piet Oppeneer, beter bekend als Piet Friet. Hij vroeg of ik naar de kantine wilde komen, want er was een probleem. Wanda Zegers had te kennen gegeven dat ze wilde stoppen bij de Boys. Tja, dat

was het boegbeeld van het elftal. Na lang gepeins, heb ik gezegd dat ik het team wel wilde helpen om door te gaan. Ik was spelend lid, toen keeper van het vijfde. Totaal geen ervaring met trainen, afgezien het schoolelftal van onze school. Ik ben die zomervakantie begonnen met een plan op te stellen en stuurde naar alle meiden een brief met info en probeerde iedereen extra gemotiveerd te maken. Nou, Wanda bleef en we konden beginnen aan een nieuw seizoen. Allen erg fanatiek en toen begon het allemaal met wat geluk te draaien als een tierelier. Bij v.v. Terneuzen hadden ze wat problemen en enkele speelsters wilden naar de Boys. Ook de dames van A.Z.V.V. stopten en een groot aantal speelsters vroegen om bij de Boys te mogen voetballen. De resultaten in de competitie werden steeds beter en op een gegeven moment werden we kampioen bij concurrent v.v. Spui, die toen ook een sterk team hadden. Toen

MAAS AFBOUW

Systememplafonds
Scheidingswanden
Timmerwerk

Ambachtstraat 22
4538 AW Terneuzen

Tel. 0115 69 50 33
info@maasafbouw.nl

maasafbouw.nl

Lauret & Roose

Administratie en belastingadvies

Axelsestraat 96, Terneuzen

tel: 0115- 62 24 00

www.lauretroose.nl

EVEN KIJKEN

PROJECT B.V.

Kantoor en projectinrichting

VAN ONTWERP NAAR REALISATIE

Bezoek onze showroom!

Geopend van maandag t/m vrijdag tussen
09:00 - 17:00

0115-685685

infoevenkijkenproject.nl

www.evenkijkenproject.nl

meldden die zomer speelsters als Inge Suy en Inge van Houten zich aan en er ontstond werkelijk een prachtig team. Ik weet nog, dat we toen veel vaste supporters van de Boys bij onze wedstrijden hadden. We werden weer twee keer achter elkaar kampioen en speelden op een gegeven moment in de bijna hoogste klasse met v.v. Oostkapelle, toen een topteam. We speelden thuis gelijk en uit wonnen we. Reizen naar Zuid-Holland en Utrecht waren het gevolg. Voor onze club waren we een duur team. De reiskosten waren hoger dan bij het eerste heren. Ook hadden we al enige tijd een tweede team/ meisjeselftal, met veel talentjes. Op een gegeven moment trainden we drie keer in de week. Twee keer op het veld en een keer in de zaal bij het oude zwembad. Na 5 jaar heb ik besloten om te stoppen, het was echt stoppen op het hoogtepunt. Martin van de Ende en Bennie Engels namen het later over.

Mooie herinneringen aan het damesvoetbal?

Ja, natuurlijk, het was een geweldige tijd, niet alleen omdat we veel wonnen. Maar ook naast het voetbal hadden we veel sociale contacten. Verjaardagen, feestjes etc. Ook mag ik Emiel de Block niet vergeten, jarenlang onze trouwe vlagger, net als Ko Pijpelink in het begin. En dan..... de buitenlandse toernooien. Deze waren fantastisch. Al moest er eerst in het hoofdbestuur vergaderd worden, of we wel op zondag wedstrijden mochten spelen. We waren immers een zaterdagclub. Dat was nog nooit voorgekomen. Na lang beraad, kregen we toestemming om naar Denemarken af te reizen voor een groot internationaal toernooi. Wat een beleving, met vele teams een rondje maken achter een bordje met Terneuzense Boys. Echt kippenvel en als "staf" werden we ontvangen op het gemeentehuis. We haalden op zondag de finale, maar verloren, mede dankzij een zware blessure van Diana Kemper. Met haar en Tamara van Boven in de ambulance naar het ziekenhuis. Ook andere mooie toernooien gespeeld, o.a. in Zuid - Duitsland aan de Bodensee.

Je bent ook trainer geweest van de A1 en het eerste, verschillen tussen dames- en herenvoetbal?

Toen ik stopte bij de Dames, had ik een afspraak met het bestuur, om een jaar niets te doen en dan de A1 gaan trainen. Ik had immers mijn trainersdiploma gehaald met o.a. Eric van Britsom, Stoffel Schipper, Frans van der Pijl en anderen. Echter, in september werd ik gebeld met de vraag of ik het eerste wou trainen. Ik had nog nooit jongens of heren getraind, heb ja gezegd, maar daar heb ik achteraf spijt van. Een jaar vol stress, journalisten aan de deur, spelers die eisten dat ze werden opgesteld etc. Trainingen waren wel heel leuk, met een grote opkomst. Maar de wedstrijddagen....wat een ellende. Maar, we bleven erin en zijn niet gedegradeerd. Verschillen tussen dames en heren waren natuurlijk enorm groot, maar het was wel leuk om daar aan te werken.

Toen trainer geworden van de A-junioren, verscheidene jaren. Het was een verademing om met hen te werken. We hadden goede jeugd en behaalden mooie resultaten. Heb ook nog een jaar A1 en A2 samen getraind. Was wel een flinke klus. Mooie anekdote is de volgende. Angelo Boonman trainde die zomer ook in de A-selectie en op een gegeven moment kwam de vader van Angelo met de volgende vraag. " Wordt het A1 of wordt het A2? ". Ik heb toen eerlijk gezegd, dat het A2 zou worden. Toen hebben ze gekozen voor een scheidsrechters carrière. Zijn heel ver gekomen. Chapeau!!!!

OCEANS OF POSSIBILITIES

damennaval.com

DAMEN
NAVAL

GRAANHANDEL
DE FEIJTER BV
SAS VAN GENT

**OP- EN OVERSLAG VAN
DIVERSE LANDBOUWPRODUCTEN**

Havennr. 5171 - Wervenweg 13 - 4551 MC Sas van Gent

drukkerij
Polka Print

drukwerk
nodig?

*feliciteert V.V. Terneuzense Boys
met het 75-jarig jubileum*

Molendijk 3 • Hoek • T. 0115-442397 • info@polkaprint.nl

www.polkaprint.nl

TERNEUZENSE BOYS PARTNER SPONSOREN

Terneuzense Boys CLUB-, TEAM- en EVENEMENT Sponsors

Aannemingsbedrijf De Bokx
 Aannemingsbedrijf vd Poel
 Allsafety
 Autorijschool Chris Roelse
 Autorijschool Tinus
 Bakkerij Dees
 BC Afbouw
 Bondewel IST BV
 Bouwbedrijf Neels BV
 Bureau Jeugdzorg
 Café du Commerce
 Café 't Bierwinkeltje
 Cappendijk Toyota B.V.
 Carmen Kreuze Fotografie
 Casteleijn's Ijzerhandel BV
 D de Pooter Verhuur
 Dockside
 Dp-doors
 Drankensuper Kolijn
 Even Kijken afd. Terneuzen
 Evenkijkenproject
 Fietswereld Bijvank
 Francie cosmetics
 Galloo Zeeland B.V.
 GAMMA
 Garage Verbrugge BV
 Gerechtsdeurwaarderkan-
 toor van Damme
 Goedhart Terneuzen BV
 Graanhandel de Feijter BV

Grieks restaurant Delphi
 H.C.R. Dallinga
 Hairstudio-infinity
 Hateka v.o.f.
 Henno Cysouw Optiek
 Hermus Management
 Hougkoeling
 HR-zeeland
 ICL IP
 InZaken
 Joy Terneuzen B.V.
 JSConsulting
 JUMBO
 L.W. de Bruyn en Zn. BV
 Lauret & Roose
 Malanda Textiel v.o.f.
 Marketing Zebras
 Martin de Fouw tweewielers
 Melvin Financiële Diensten
 Mooi met Staal
 Nouvall Engineering
 Office Markt
 Otim projecten
 Partner Advocaten
 Plieger BV
 Poppe Installatietechniek
 Profile Tyrecenter
 Reham Makelaars en
 Taxateurs
 Restaurant Delphi
 Rovem BV

Sigma personeelsdiensten
 Simons Bouwgroep
 Sjaak Moens verhuur
 Slaapkenner Rademakers
 SPIE Controlec Engineering
 SPIE
 Stevensinterieur
 Supcom
 Swagemakers Transport bv
 Terneuzen Hotels
 Terneuzenportservice
 Tinus tours
 Trend Workwear
 Uitvaartbegeleiding Joke van
 Nispen
 Uitzendbureau Bakker
 Van der Hooft Administra-ties
 & belastingen
 Van Fraeijenhove Footwear
 Van Mossel Ford
 Van Mossel Zuidwest Lease
 Verhelst Webdesign
 Vermeulen-makelaars
 Vlaander bouw bv
 Vlaander Groep
 Wilhelmsen Port Services
 PIBLW
 Zeeuwse Verwarmings Unie
 ZEEUWSSS Interieurstyling
 & Advies

‘Een zaterdag bij VVTB’

Een gewone zaterdag bij Terneuzense boys betekent als snel circa 20 thuiswedstrijden. Het jeugdsecretariaat draait dan op volle toeren al vanaf een uur of acht. Zijn de velden bespeelbaar is de eerste vraag. Zijn er voldoende scheidsrechters? Naast de thuisspelende teams vertrekken de teams die uitspelen. De tenues die gewassen en gevouwen in de tassen zitten, moeten mee evenals een t-tag. De trainers en staf tellen de spelers of iedereen al aanwezig is. Verzamelen in de kantine waar het met pieken druk is tijdens rust van de thuiswedstrijden. Het personeel achter de bar draait dan ook op volle toeren!

20 wedstrijden betekent 40 teams. De eerste wedstrijden vanaf 9 uur met de jongste jeugd JO6 en de laatste wedstrijden om 15 uur met het eerste elftal. Deze sportieve drukte betekent al snel dat gedurende zo'n zaterdag zo'n 1000 personen zich op of rond de velden te vinden zijn. Dat gebeurt op ons complex wat door de week onderhouden wordt door de onderhoudsploeg. Ook dat is geen sinecure.

Op een zaterdag spelen wat meer op de achtergrond het bestuur en diverse commissies hun rol. Van het hoofdbestuur tot het jeugdbestuur, van technische commissie tot de supportersvereniging, hiervoor zijn allemaal mensen in de weer. Bij Terneuzense Boys zijn we weleens wat voorzichtig en schreeuwen we onze trots niet van de daken maar onze vereniging mag met recht een bruisende en betrokken vereniging genoemd worden waar voor iedereen een plaats is.

Het doet de eerste zinnen van ons clublied zeker eer aan:

Oranje Zwart de kleur van mijn hart
Iedere zaterdag als ik weer spelen mag ontstaat er weer iets moois

Dan zal ik alles geven voor de club van mijn leven:

v.v. Terneuzense Boys

Dankwoord redactie

TERNEUZENSE BOYS: 75 JAAR

Met gepaste trots presenteerden wij u de jubileumuitgave van Terneuzense Boys. Wij keken hierin terug op een geschiedenis van 75 jaar met veel hoogtepunten en, helaas, ook een aantal dieptepunten. Aan de andere kant durven wij de stelling aan dat Terneuzense Boys al die tijd een stabiele vereniging is geweest, waarin velen zich thuis voelden. Uiteraard hopen wij dat ook de komende 75 jaar te kunnen zeggen.

In de aanloop naar de totstandkoming van deze jubileumuitgave zijn wij niet kunnen ontkomen aan een schifting van hetgeen wij zouden publiceren. Voor een volledig beeld van de achterliggende driekwart eeuw ontbrak niet alleen de tijd, maar ook de ruimte. Wij wilden dolgraag alles publiceren wat belangrijk is geweest voor het wel en wee van de club, laat dat duidelijk zijn. Echter, wij waren enigszins met handen en voeten aan tijd en ruimte gebonden.

Wij danken hoe dan ook de vele sponsors en degenen die ons bij de samenstelling van deze uitgave geholpen hebben (in het bijzonder Polka Print, dat voor een prachtige opmaak gezorgd heeft) en wensen u veel leesplezier toe.

Eddy van der Hooft
Frank Verhelst
Denny Snel
Bram Rijnberg
Ludwig de Bruijn

-
- ☑ Gereedschappen
 - ☑ Bevestigingsmaterialen
 - ☑ Hang- en sluitwerk
 - ☑ Sleutelservice
 - ☑ Tuingereedschappen
 - ☑ Graveren
 - ☑ Stickers en full-color print

casteleijn's
ijzerwaren & gereedschappen sinds 1900

www.casteleijnterneuzen.nl

